Luând Partea Cu Isus

Într-un loc în Louisville unde voi—voi mâncaţi, şi se numeşte . . . să vedem, Dogpatch Restaurant. Am primit una astăzi. Când cineva mănâncă acolo, atunci ei iau banii pe care tu i-ai dat şi trimit bisericii zeciuială din aceştia. Aceasta este pe undeva la 319 West Jefferson Street. Eu presupun că de aceea Billy i-a avut puşi aici, astfel ca ei să poată să vadă. Aceea este foarte frumos.

2 Acum, fraţilor, eu nu ştiu procedeul vostru de—de adunare a bărbaţilor, doar cum faceţi voi sau cum vă conduceţi adunările voastre. Şi dacă eu deviez de la program aici, păi—de la rutina obişnuită, păi, să-mi atrageţi atenţia la aceasta.

3 A fost hotărât în seara aceasta, şi m-am gândit, după cum am avut un prânz nu de mult cu preaiubitul nostru păstor, Fratele Neville, şi îi spuneam ceva ce-mi era pe inimă. Şi m-am gândit că dacă noi am aduna un grup de bărbaţi împreună şi lucrătorii (ei sunt colegii noştri de aici ai Evangheliei şi bărbaţi), noi am putea vorbi unul cu altul într-un fel în care nu am vorbi înaintea publicului, deoarece noi suntem toţi şi—noi suntem bărbaţi care înţelegem ca bărbaţi, bărbaţi Creştini. Şi în felul acela . . . De obicei într-o adunare, un grup, tu zici ceva, şi—şi unul va înclina aceasta puţin încoace, şi unul o va înclina încolo, şi atunci aceasta merge toată afară. Dar unde noi venim să încercăm în seara aceasta să vă spun ceea ce am în inima mea acum, privind biserica şi al ei—şi locul ei şi poziţia ei. Şi atunci dacă terminăm în timp, mi-ar place să vă vorbesc doar un pic asupra Cuvântului, dacă este în regulă. Doar cumva să stabilim aceea, astfel noi să luăm partea lucrului nostru sau partea care mi-ar place să v-o exprim mai întâi. Şi eu presupun că poate voi îi lăsaţi afară la timpul obişnuit, cam la 9:30 sau ceva de felul acela, ca în fiecare seară. Păi, eu voi încerca să nu vă ţin mult. Mâine este sâmbătă şi este o zi mare comercială. Dar acum . . . Noi trebuie să ne cumpărăm alimentele şi aşa mai departe.

4 Eu vreau să-i spun Fratelui Neville public . . . Acum, eu vreau să spun la fiecare din voi, întocmai cum aş vorbi în particular cu voi, doar cu fiecare, deoarece voi sunteţi un grup care—care este un . . . Eu într-adevăr gândesc asta şi cred şi învăţ că omul, Dumnezeu a făcut pe oameni conducători ai bisericii Lui, care este poporul Lui. Înţelegeţi? Şi aceasta este o . . . Aşa cum am predicat jos la Fratele "Junie" Jackson seara trecută despre cum Dumnezeu a fortificat poporul Lui—Lui cu Cuvântul Lui. Şi aceasta era o femeie care a rupt prin linia

aceea şi a dat loc la raţiune, şi când a făcut-o, Dumnezeu pentru veci a plasat întotdeauna aceasta ca a Lui—ca omul să ţină Biserica Lui fortificată prin Cuvânt.

5 Acum, eu vreau să-l încurajez pe Fratele Neville doar puţin, să vorbesc cu el în particular. Am observat seara trecută că m-a atins discernământul de două sau trei ori în timp ce am fost în amvon, şi m-am întors înapoi, deoarece încerc să mă ţin aşa departe de acesta cât pot până când eu aflu ce a însemnat visul pentru mine aici nu de mult, cu câteva săptămâni în urmă. Aceasta s-a lipit de mine pentru multă vreme; eu am spus-o aici în biserică, despre—ceva despre Mesaj şi—şi discernământ şi aşa mai departe; aceasta doar nu a—aceasta doar nu a ieşit corect. După părerea mea, timpul acela a trecut, şi acum eu aş putea să fiu greşit asupra aceleia, dar am observat căci—căci Fratele Neville era cumva istovit şi abătut.

6 Şi atunci doar am vrut ca tu să ştii, Frate Neville, că tu anticipezi numai în această părtăşie în aceea. Ai observat tu ce a încercat Satan să facă în ultimele câteva zile la lucrătorii care sunt asociaţi în această părtăşie? Doar opreşte-te pentru câteva minute şi te întreabă. Aici şade Fratele Crase, şade aici în seara aceasta, aproape a fost omorât sus acolo pe drum. Vedeţi? Şi eu aproape că mi-am avut capul explodat jos cu o armă—sau cu o puşcă. Înţelegeţi? Satan încearcă să ne ia. Şi acolo tu te-ai tamponat drept înăuntru şi puteai să te omori pe tine şi vreo femeie de asemeni. Vezi, doar pe lucrători. Priveşte numai la— grupul lucrătorilor. Înţelegi? Acesta este Satan, şi el încearcă să scape de noi.

7 Acum, noi suntem—ne dăm seama că nu suntem adunaţi aici să vorbim asupra vreunui fel de afaceri; noi suntem aici să ne adunăm să vorbim despre—despre Cristos şi menţinerile să apucăm, şi ce să facem pentru timpul acesta prezent. Şi eu—eu vreau să te încurajez, Frate Neville. Fii curajos. Indiferent ce apare, ce merge, ce are loc, doar să nu laşi nimic să te asalteze. Doar stai acolo ca o stâncă de veacuri, iar Dumnezeu va face totul să iese bine; El ţi-a dovedit aceasta. Desigur, aceea ar fi putut să te întristeze; aceea ar fi putut să omoară pe femeia aceea, şi asta ar fi fost în mintea ta tot restul zilelor tale, şi aceasta ar fi fost o mulţime de lucruri. Dar Dumnezeu încă este pe Tron; El—El lasă ca lucrurile acelea să se sfârşească cu bine. El putea să ne ia şi pe noi. Şi un. . .Astfel, Satan se luptă cu Biserica.

8 Acum, când am aşezat acea piatră de temelie acolo în dimineaţa aceea, eu nu am simţit că voi fi vreodată un păstor. Aceasta nu era în chemarea mea la început, şi prima mea chemare era să fiu pe câmpul de evanghelism. Aceea era cu mulţi ani în urmă, şi a început aici într-un cort, doar dincolo de stradă. Şi îmi amintesc când Fratele Roy Davis, jos acolo, şi biserica lui a ars. Grupul acela de oameni erau doar ca oile

risipite fără un păstor; nu aveau nici un loc unde să meargă. Şi eu . . . Dl. Hibstenberg era Şef de Poliţie atunci, şi el m-a chemat jos acolo şi a zis către mine, "Noi suntem aici să te ajutăm." A zis, "Eu sunt Catolic eu însumi, dar" a zis, "oamenii aceia," a zis, "ei nu . . . probabil îşi au hainele." (Aceasta era în timpul depresiunii.) A zis, "Ei se duc la alte biserici şi se simt afară din loc, iar ei sunt oameni buni. Şi eu cunosc pe mulţi din ei." El a zis, "Billy, dacă tu vrei să începi o biserică," a zis, "eu vreau ca tu să ştii că noi suntem în spatele tău în orice putem noi să te ajutăm." Şi i-am mulţumit pentru aceasta.

9 Noi aveam o zi de epilog. Întâi ne-am rugat şi am întrebat pe Domnul, şi oamenii au venit la mine şi au vrut să zidesc o biserică aşa ca ei să poată avea un loc să meargă. Şi noi am decis locul acesta, şi într-o seară pe la timpul acesta (sau puţin mai departe aici) într-o mică grămadă de bătrâniş chiar pe aici înăuntru şi apă în şanţul acesta şi doar era ca un loc de aruncat gunoiul, păi, Domnul mi-a vorbit hotărât şi a zis, "Zideşte-o chiar aici." Nici un bănuţ de bani—şi printre noi aveam cam optzeci de cenţi sau un dolar. Şi aceea era . . . Desigur, voi aţi râde de asta acum, dar Frate, aceia erau nişte bani atunci!

10 Când vreun vecin fierbea o oală de fasole şi aducea vecinul care nu a avut nimic pentru trei zile din patru să vină acolo şi să mănânce câţiva din ei, acelea erau timpuri grele. Mulţi dintre oamenii tineri nu au văzut aceea, dar aceea era greu de dus. Am văzut timpul când tu puteai trece o farfurie de colectă prin această biserică, de două sau trei ori, şi să obţii treizeci de cenţi dintr-un loc plin aglomerat, şi să implori pentru aceasta. Aceasta ar . . . Tu probabil obţineai treizeci de cenţi şi aveai o ofertă bună. Înţelegeţi? Mergea într-adevăr greu.

11 Şi nu am avut nimic cu ce să zidim, totuşi—dorinţa oamenilor era să zidim o biserică astfel ca noi să putem avea un loc să mergem, deoarece în zilele acelea Mesajul . . . Păi, voi credeţi că se gândeşte rău despre Acesta acum, voi s-ar cuveni să-L fi cunoscut atunci, unde nu exista nimeni. Şi apoi—acest botez în apă în Numele lui Isus Cristos şi binecuvântările şi lucrurile în care noi credem şi pentru care stăm.

12 Astfel pe inima mea am făcut o promisiune lui Dumnezeu că noi vom sta aici şi vom zidi tabernacolul. În dimineaţa când am aşezat piatra de temelie, El m-a întâlnit acolo într-o vedenie cam la ora 8:00 în dimineaţa aceea, când eu şedeam acolo privind afară dincolo cum venea soarele sus, tocmai cam la acest timp al anului. Şi El mi-a spus, după ce El m-a întâlnit jos acolo pe râu, dar aceea . . . Când Îngerul Domnului a apărut în Lumina aceea, şi eu L-am văzut într-o distanţă, El arăta ca o stea, şi El a venit drept jos acolo unde eram eu, şi cuvintele acelea remarcabile au fost rostite. Şi astfel atunci, am hotărât atunci să obţin un loc pentru oameni în care să se închine.

13 Acum, mă gândeam eu însumi, "Acesta nu este pentru mine. Acesta nu este nimic pentru mine, dar totuşi orice lucru care aparţine de Dumnezeu este parte din mine, nu contează dacă acesta este . . . Orice lucru care—care este pentru copiii lui Dumnezeu, este pentru mine, fie că este de datoria mea să fac *asta* sau să fac *aceea*. Este datoria mea să am grijă de moştenirea lui Dumnezeu indiferent unde este ea." Înţelegeţi?

14 Întocmai cum aţi spune, "Păi, al meu . . ." Cum tu ai fi un băieţaş, să zici, "A mea—treaba mea este doar să tai lemne, nu să le car înăuntru. Să le care John înăuntru. Mie nu-mi pasă dacă zăpada cade pe ele, plouă; să meargă el afară şi să le ia." Nu, este datoria ta ca un—ca un copil al acelei case să ai grijă ca lemnele acelea să nu se ude pentru mama ta. Înţelegeţi? Cară-le înăuntru.

15 Dacă ei zic, "Păi, Frank trebuia să meargă şi să aducă apa; aceasta nu este treaba mea." Dar dacă Frank nu a adus apa, este treaba ta să te îngrijeşti de apă. Asta-i tot. Acum, acela este doar felul cum merge, şi acela este felul cum merge şi în familia lui Dumnezeu.

16 Dacă unii din ei . . . Unii din ei au zis cealaltă—nu de mult, au zis, "Încetează să predici în felul cum o faci. Doamne sfinte, tu o să ruinezi pe fiecare prieten pe care-l ai şi totul în felul acesta." A zis, "Lasă aceea în pace; eu ştiu că este greşit, dar vai, nu este treaba noastră." Păi, a cui treabă este atunci? Dacă aceasta este greşit, cineva trebuie să o facă. Deci haideţi doar să o facem. Şi acela este felul cum eu simt despre biserică.

17 Programele clădirii şi aşa mai departe au venit în sus şi-n jos, sus şi-n jos, şi acolo erau pentru şi contra în zidiri şi aşa mai departe. Unii au vrut-o şi alţii nu au vrut-o şi *asta*, *aceea*. Voi—voi o găsiţi în felul acela.

18 Voi aflaţi că aşa cum lucrezi printre lucrători, printre oameni de afaceri, printre loje—oriunde mergeţi unde voi aveţi un grup de oameni, voi—voi aveţi idei diferite. Şi astfel de aceea, voi trebuie să aveţi o persoană în care vă puneţi încrederea, şi alegeţi persoana aceea şi toţi lucraţi cu acela. Întocmai ca în armată, voi trebuie să aveţi . . . Unul este un general; acela este un cartier general. Căpitanul spune asta; el este căpitanul acelui grup, dar atunci generalul poate să schimbe ordinele lui. Şi Generalul Comandant Şef, desigur este Isus Cristos în Biserică iar lucrătorii Lui sunt căpitanii Lui din companiile care—care Îl reprezintă aici pe pământ.

19 Şi ei au încercat multe lucruri, micuţul tabernacol de aici, şi în final . . . Eu am tăcut în aceasta, doar să văd, după ce l-am zidit . . . Şi atunci Domnul m-a chemat afară în câmp cam cu cincisprezece, şaisprezece ani în urmă, şi am părăsit biserica.

Dar totuşi, eu doar nu o pot lăsa afară. Eu întotdeauna mi-am păstrat numele ataşat de ea, astfel ca eu să pot fi un vot cândva dacă lucrul greşit a ajuns să înceapă înăuntru aici; eu aş avea un drept să vin şi—şi să opresc aceasta, deoarece eu am transpirat pentru mulţi ani în spatele acestui amvon—şaptesprezece ani aici înăuntru să ţin lucrul drept. Când tot felul de *ismuri* şi *intrări* şi *ieşiri* şi orice fel de cult. . . Şi fiind o interdenominaţiune, tot ceea ce a zburat înăuntru, a zburat înăuntru pe aici, şi cu ajutorul lui Dumnezeu noi am stat aici cu Evanghelia neamestecată, şi ea încă stă la fel în seara aceasta. Şi astfel noi. . . Dar. . . Au existat timpuri că această biserică s-a încercat să fie vândută de sub mine şi toate celelalte în felul acesta. Dacă numele meu nu ar fi fost ataşat de aceasta jos acolo, păi, ea desigur ar fi—fost într-o stare îngrozitoare în seara aceasta, nu. . . Şi acesta nu eram eu, acesta era Dumnezeu, desigur, care a făcut-o.

20 Şi atunci, aşa cum o văd acum, venind în locul care este, şi noi trăim într-un ceas măreţ, încă este interesul meu să spun ceva despre această biserică. Înţelegeţi? Deoarece ea este—ea este o parte din mine. Nu contează dacă eu sunt aici sau nu, ea încă este o parte din mine. Şi este de datoria mea să am de grijă ca ea să funcţioneze curat, limpede, şi cât pot eu de bine pentru Împărăţia lui Dumnezeu. Şi sunt foarte recunoscător că în aceste zile. . .

21 Eu văd că ea are sateliţi micuţi la ea pentru care eu sunt recunoscător: Fratele Crase de aici şi grupul lui din Sellersburg, şi fratele din spate de acolo care tocmai a luat locul Fratelui Snelling la Utica, şi Fratele Ruddle sus aici, şi Fratele Junior Jackson şi băieţii aceia scumpi care sunt oameni buni, oameni minunaţi ai lui Dumnezeu; ei predică acest Mesaj. Acum, ei au făcut. . . Unul ar putea să fie în dezacord doar puţintel asupra la una sau alta; aceea este doar omenesc printre grupul de lucrători totuşi. Şi dacă lucrătorii au o mică diferenţă. . . Acolo nu va fi nici o—o umbră de diferenţă în aceasta. Poate unul ar putea să zică, "Eu cred că Mileniul va veni şi Isus va fi pe un cal alb," şi un altul zice, "Eu cred că atunci când El vine, El va veni pe un nor alb." Păi, atât timp cât ei cred că El vine, acela este lucrul principal. Înţelegeţi? Nu contează cum vine El, doar. . . ei cred că El vine şi se pregătesc pentru aceasta. Şi în felul acela. . .

22 Eu am încercat să aflu acum, şi am studiat (acum eu am spus aceasta înaintea adunării), eu am studiat Biserica timpurie, şi am urmărit felul cum au pregătit acei oameni sfinţi Casa Domnului şi rânduiala închinării Domnului în Casă, şi aceasta m-a izbit foarte—foarte bine. Şi am predicat aici cândva în urmă şi—asupra subiectului din Ioel 2, "Eu voi restitui, zice Domnul, toţi anii pe care i-au mâncat omida păroasă, şi omida, şi viermele şi aşa mai departe." Şi am

început să studiez asupra aceleia, despre ce au făcut aceşti oameni, şi felul în care ei au avut grijă de Biserica peste care Dumnezeu i-a lăsat supraveghetori.

23 Acum, noi urmează să începem cu Biserica timpurie şi doar să o aducem (cam pentru cinci minute acum) jos la ce au făcut ei, şi apoi eu vă pot arăta vedenia pe care o am pentru viitor. Acum, la început, Biserica a fost inaugurată la Cincizecime. Şi acolo Duhul Sfânt a căzut asupra lor unde Isus a ales doisprezece. Şi unul din ei a căzut, şi ei l-au ales pe Matia să-i ia locul, şi Duhul Sfânt a aşteptat până când toată aceasta era în ordine înainte ca El să vină. Ei trebuiau să aleagă pe unul să ia episcopia lui—lui Iuda, care a căzut prin păcat să împlinească Scriptura.

24 Şi eu cred că toate aceste lucruri au un timp de zăbovire, aşteptare; dar aceasta aşteaptă după un timp ca Scriptura să fie împlinită, până când fiecare lucru devine corect, fiecare lucru în ordine, aşteptând. De multe ori noi devenim răbdători—nerăbdători. Ca un copil, noi cu mari—obţinem mari anticipaţii şi de multe ori sărim mult înainte, şi aceea—aceea doar împiedică lucrarea, până când lucrarea ne ajunge din urmă. Înţelegeţi? Noi trebuie doar să ne mişcăm reverent, să avem o hotărâre în inimă că Dumnezeu, dacă El ar dori să ne folosească în *cutare-şi-cutare*...dar să aşteptăm până când El face deschiderea, deoarece El trebuie să meargă înaintea noastră.

25 Vă amintiţi de David mergând la luptă în noaptea aceea? El a fost obosit de lupta aceea, şi el s-a întins sub pomii aceia de dud până când el a auzit pe Domnul în freamătul frunzelor mergând înaintea lui; atunci el a mers cu curaj, deoarece el a ştiut că Dumnezeu a mers înaintea lui. Şi dacă noi facem măcar aceea, fraţilor, ştiind că lupta trebuie să vină; dar noi trebuie să aşteptăm până când vedem mâna lui Dumnezeu mergând înaintea noastră să facă o cale.

26 Acum, eu observ aceea cum bisericile, evanghelismul a început să se răspândească pretutindeni. Şi apoi vom lua, spre exemplu, pe—Pavel devenind un mare misionar la poporul nostru. Noi aflăm că el a mers în jur oriunde l-a călăuzit Domnul, şi a stabilit o biserică. Şi aceasta era o credinţă nouă. Bisericile din ziua aceea, ca în Asia Mică, prin toată Europa, ei—ei nu au crezut acel Mesaj. Şi când el a predicat Mesajul, şi mulţi au fost convertiţi la Acesta, atunci acolo nu era nici unul...Dacă el ar fi lăsat poporul în situaţia aceea, ei ar fi rătăcit drept înapoi afară în zeii lor păgâni, şi în Iudaism, şi câte altele, deoarece poporul nu avea pe nimeni să-i înveţe, pe—pe convertiţi. Ei nu aveau nici un loc să meargă, astfel Pavel a stabilit biserici în diferite părţi ale ţării.

27 La fiecare din aceste biserici, el a lăsat pe cineva care era în ordine, un om care era vrednic de încredere, un om care a fost

cunoscut ca un pastor, păstor, sau un. . . Apoi după ce această biserică atunci, a devenit. . . Alte biserici mici au ieşit afară din ea. Oameni tineri şi oameni bătrâni s-au ridicat şi au devenit biserici din aceea. Oamenii care au fost peste prima biserică au fost numiţi episcopi. Şi apoi ai lui, care au mers afară de la el, copiii lui, erau numiţi păstori sau pastori. Şi apoi acest grup de biserici mici toate veneau înapoi la acest episcop.

28 Ca în timpul lui Irineus, el a dus înainte acelaşi lucru. Martin a dus înainte acelaşi lucru. Polycarp a dus înainte acelaşi lucru. Drept înainte în jos prin epocă ei au avut asta. Şi apoi apostolul bisericii, apostolul, acela era—Pavel. . . Şi când Pavel a plecat, Ioan a preluat biserica. Şi când a plecat Ioan, Polycarp a preluat-o. Când a plecat Polycarp, Irineus a preluat-o, şi înainte în jos, Martin şi—şi aşa mai departe. Doar a continuat să meargă până când Biserica Romano Catolică a rupt întregul lucru în bucăţi şi i-a ars şi i-a risipit; şi omida păroasă a mâncat *aceasta*, şi omida a mâncat *aceea*, şi aşa mai departe a mâncat *asta*, şi a mâncat *aceea*, până când ea a adus-o drept jos la o tulpină.

29 Acum, însă Dumnezeu a promis să restituie din nou acelaşi lucru. Eu am—eu cred din toată inima mea că noi trăim în ultimele zile. Eu cred că acolo—nu există prea mult să rupă aceasta. . . orice. . . (şi interpretarea mea a Scripturilor poate să fie greşită) că Isus nu ar putea veni în seara aceasta. Eu o cred—ceea ce este rămas puţin să fie împlinit ar putea să fie împlinit înainte de lumina zilei dimineaţa; şi eu văd—şi eu aş putea fi greşit asupra timpului acelei împliniri, însă acesta este aproape. A. . . eu cred asta. Şi reţineţi, Pavel a crezut asta; Ioan a crezut asta; Polycarp a crezut asta; Irineus a crezut asta; Martin a crezut asta; tot restul dintre ei au crezut asta.

30 Ce dacă Dumnezeu i-ar fi spus lui Ioan Revelatorul, "Acum, urmează să fie două mii de ani înainte de venirea Mea?" Ioan ar fi venit înapoi şi i-ar fi spus Bisericii, "Păi, eu presupun că am putea tot atât de bine să mâncăm, să bem, şi să fim veseli, deoarece acolo au să fie multe generaţii. (Înţelegeţi?) Isus nu vine pentru două mii de ani." Înţelegeţi? Deci. . . Vedeţi, biserica ar fi fost slăbită; acolo nu ar fi fost "pe marcaj"; acolo nu ar fi fost aşteptare. Până la urmă, acestea sunt anticipaţiile voastre. Dacă tu adormi în acea strajă în care te trezeşti cu aceleaşi anticipaţii, deoarece aceasta nu are să împiedice nici un lucru, tu urmează să fii acolo la timp oricum. Înţelegeţi? Vedeţi ce vreau să spun?

31 Acum, când—când Sf. Martin se trezeşte în înviere, Sf. Pavel, toţi ceilalţi din ei, aceasta va fi tot atât de proaspăt de parcă ei erau chiar în luptă, luptându-se imediat, deoarece ei au mers drept jos sub aceleaşi anticipaţii, aşteptând după venirea Lui. Şi va veni un strigăt, şi sus va veni întreaga Biserică. Voi vedeţi? Asta va fi tot. Deci aceasta nu contează.

32 Vedeţi, noi trebuie să-L aşteptăm chiar acum. Chiar . . . Noi nu ştim. Aceasta—aceasta ar putea fi posibil . . . aceasta ar putea fi o sută de ani de acum; ar putea fi cinci sute de ani, o mie de ani, zece mii de ani. Eu nu ştiu. Nimeni nu ştie. Dar să zicem, spre exemplu, că noi trăim în fiecare zi cum că El venea în ziua aceea. Înţelegeţi? Dacă noi trăim de parcă El vine în această zi, când ne trezim (dacă noi dormim şi ne trezim în înviere), va fi tot aşa de proaspăt de parcă noi doar am adormit, doar ne-am trezit. Trâmbiţa va suna şi cei morţi în Cristos vor învia întâi; noi care suntem vii şi rămânem vom fi apucaţi sus împreună cu ei să întâlnim pe Domnul în văzduh. Înţelegeţi? Deci va fi tot atât de proaspăt.

33 Dar acum, până la timpul acela, până El vine, noi vrem să trăim în fiecare zi de parcă El ar putea veni în minutul următor, deoarece ar putea fi sfârşitul vieţii tale la minutul acela. Tu nu ştii când ai să te duci. Aceasta ar putea fi una din ultimele noastre răsuflări; noi o avem în noi acum, deci tu vrei să trăieşti de parcă aceasta este.

34 Dar acum, să ducem mai departe înainte, noi trebuie să aşezăm urme de paşi aici pe nisipurile timpului ca alţii să poată vedea. Dacă Pavel nu ar fi mers pe cale cum a mers, atunci Ioan nu ar fi ştiut cum să urmeze. Dacă Ioan nu ar fi mers înainte, Polycarp nu ar fi ştiut cum să urmeze. Dacă Polycarp nu ar fi mers înainte, Irineus nu ar fi ştiut cum să urmeze. Dacă Irineus nu ar fi mers înainte, Martin nu ar fi ştiut cum să urmeze. Vedeţi ce vreau să spun? Fiecare trebuie să pună urme de paşi pe nisipurile timpului.

35 Păi, dacă eu gândeam că acolo era o denominaţiune sau oricare alt grup de credincioşi care avea ceva mai bun decât cum avem noi aici, fraţilor, eu aş fi vrut să scot la iveală acest mic grup cu acesta foarte repede. Eu am aşteptat, eu am tânjit, eu am fost sub aşteptări şi am crezut că vreunul mare venea într-o zi sau poate un—marele profet de care eu vorbesc că va veni, despre Elisei. Eu întotdeauna am crezut şi m-am gândit că poate că poate eu voi trăi să văd ziua care, când eu m-aş putea schimba, când eu aş vedea persoana aceea că se ridică pe scenă. Atunci mi-aş putea lua bisericuţa mea şi să zic, "Fraţilor, acesta este omul pe care noi l-am aşteptat. Acest om, el este acela." Eu am aşteptat după asta. Şi dacă de fapt acela a trecut, atunci eu caut să spun de aici de sus, "Fraţilor, acesta este Acela." Venind de *aici*. Înţelegeţi? Şi eu—eu vreau să văd biserica păstrată în felul acesta.

36 Eu trebuie că am călcat pe ceva sau am făcut ceva şi am pus o mulţime de—de mai multă viaţă în lucrul acela. [Fratele Branham calcă pe cablul microfonului afectând sistemul de audiere—Ed.]

37 Astfel acum, mi-ar place să spun asta. Că acum că aceasta este o biserică stabilită . . .

38 Lăsaţi-mă doar să mă opresc din nou doar un moment. Când am mers la Bombay...(eu îl socotesc pe acela cel mai mare miting din cauza efectului pe care l-a avut asupra oamenilor.) Şi eu...Dacă în Africa, ei zic că treizeci de mii au venit la Cristos deodată, atunci acolo erau o sută cincizeci sau două sute de mii care au venit la Cristos deodată din acea jumătate de milion de acolo. Ce puteam eu face? Nu exista nici un lucru. Probabil poate, să zicem că acolo erau—doar să zicem că acolo erau o sută de mii de ei. Acolo nu era nici o biserică, nimic ce puteam eu face. Acolo nu era nimeni să-l dau lor. Mesajul pe care eu îl cred, acolo nu era nici măcar o denominaţiune Penticostală să coopereze cu mine. Şi toate sufletele acelea probabil că au deviat drept înapoi în Shiites, Jains, Buddhism, şi din câte altele au venit ei. Nici un loc unde să-i pun. Acum, aceea este o ruşine; aceea este o dizgraţie (înţelegeţi?), deoarece eu nu am avut nici o cooperare, din cauza poziţiei pe care eu o iau. Înţelegeţi?

39 Ei bine, în Africa, eu am mers înăuntru acolo sub acele auspicii ale—lui A. F. din M. şi (Afrikaans Faith Missions)—şi când am mers...Desigur, eu nu pot fi de acord cu ei. Ei—ei botează pe oameni într-un botez triunic, de trei ori cu faţa înainte; şi unul din ei botează de trei ori înspre înapoi: unul pentru un Dumnezeu, Tatăl; celălalt pentru un alt Dumnezeu, Fiul; celălalt pentru un alt Dumnezeu, Duhul Sfânt; şi botezând de trei ori diferit pentru trei dumnezei diferiţi şi tot astfel de lucruri ca acelea. Şi probabil că mitingul din Durban, ne având aceasta corect—şi oamenii văd o aşa împrăştiere printre credinţele Penticostale şi aşa mai departe, oamenii nu ştiau ce să facă. Ei nu aveau nici un loc ca să meargă.

40 Poate, ce dacă noi tocmai aveam o trezire aici, fraţilor... Lăsaţi-mă să o pun în felul acesta. Ce dacă noi tocmai am terminat cu o mare trezire şi voi fraţilor tocmai v-aţi convertit, şi acolo nu era o biserică de felul acesta nicăieri în ţară; şi eu aş fi fost evanghelistul, şi acum eu plec afară iar voi aţi putea să nu mă mai vedeţi din nou? Ce aţi face voi? V-aţi simţi de parcă...Voi nu aţi şti ce să faceţi. Voi nu mai puteţi merge înapoi la vălăul acela din nou. Voi nu puteţi merge înapoi acolo jos cu o—cu soţiile voastre să poarte pantaloni scurţi şi a voastre—şi la partidele voastre de cărţi şi dansuri, şi lucruri ca acelea, şi să fiţi vreodată din nou satisfăcuţi. Voi aţi venit la Lumină; v-aţi ridicat deasupra acelui lucru. Voi aţi ajuns la un punct că în loc să ziceţi, "Acesta este crezul nostru," să ziceţi, "Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu." Şi voi aţi venit să trăiţi prin *Acesta*, ce zice *Acesta*, şi nu ce...Şi voi mergeţi jos acolo şi ascultaţi la ei, şi-i auziţi că se duc jos şi joacă cărţi, şi au un dans, şi *aceasta*, *aceea*, şi *cealaltă*, şi un picuţ de mesaj care nu avea nimic în el (despre ceva primar sau ceva care urma să fie reales, sau vreun fel de afacere politică), şi îl sfârşeşte în zece

sau cincisprezece minute; după ce aţi şezut aici zi după zi şi mari jubileuri gastronomice ale Cuvântului şi alte lucruri, voi nu aţi şti ce să faceţi! Voi aţi fi aşa de împovăraţi cu aceasta, până când unii dintre voi membri laici ar simţi parcă să înceapă o biserică şi să începeţi să predicaţi voi înşivă, pentru că inima voastră ar arde pentru Cuvântul lui Dumnezeu, şi v-aţi simţi rău pentru oamenii care au simţit în acelaşi fel ca şi voi. Acum, nu este asta adevărat?

41 Deşi voi ştiţi că Isus vine, deşi El venea mâine, totuşi tu ai vrea să faci ceva astăzi pentru oamenii aceia care sunt împreună cetăţeni ai Împărăţiei lui Dumnezeu, să vină împreună; tu ai vrea părtăşie cu ei. Asta-i adevărat. Deci, dacă aceasta este în felul acesta . . .

42 Acum, eu cred din toată inima mea că Domnul m-a ajutat şi m-a folosit să conduc o mare trezire, una din cele mai mari care au atins vreodată lumea de la zilele timpurii—în toată lumea. Noi ştim asta. Asta-i adevărat. Aceasta a fost toată dusă la timpul acela, şi—şi El m-a întâlnit jos acolo pe râu şi mi-a spus că Mesajul pe care l-am avut va premerge a doua venire a lui Cristos. Şi eu presupun că nu există nimeni aici în seara aceasta care a fost jos acolo în ziua aceea. Aceasta era cam cu treizeci şi doi de ani în urmă, când a apărut Lumina, şi stând acolo, eu uitându-mă drept la Ea, şi sute de oameni stăteau privind la Ea, Ea a venit drept jos şi Glasul acela a vorbit.

43 Cu ani mai târziu—ciudat că aparatele de fotografiat iau aceleaşi fotografii, arată acelaşi lucru, întocmai exact ce v-am spus, jos pe râu. Acum, eu aş putea fi greşit într-o mulţime de lucruri, fraţilor, dar eu nu vreau să fiu un făţarnic. Eu vreau să fiu cinstit şi drept cu voi.

44 Şi apoi, un alt lucru, dacă eu aş fi plecat, ce—noi niciodată nu am fi zidit o biserică aici ca aceasta. Este greu de spus ce am fi avut (înţelegeţi?) dacă eu doar mergeam înainte, însă Dumnezeu din Cer a pus aceasta pe inima mea să zidesc această biserică aici. Şi atunci când El m-a chemat afară în Evanghelism . . . Noi am avut păstor după păstor şi aşa mai departe, dar acum noi avem un frate scump aici care este de credinţă, crede Mesajul. Noi avem alţi fraţi aici afară care cred Mesajul, având lucruri . . .

45 (Devin eu prea gălăgios, Frate Beeler?) [Fratele Branham are o conversaţie cu Fratele Beeler—Ed.] Aveam un—noi avem—noi avem materialul.

46 Şi acum, voi ziceţi, "Păi, Frate Branham, dacă ei nu vor asculta de aceste semne şi minuni ale marelui Dumnezeu din Cer, cum o vom face noi?" Păi acum, ce dacă Sf. Pavel ar fi avut aceeaşi idee? Vedeţi? Ce . . . Dar el nu a avut. Acei episcopi au stat tot aşa de loiali la Mesaj, şi ei—şi Pavel din când în când, după ce îşi făcea turul lui . . . Voi aţi citit Biblia, cum se

vizita el cu bisericile acestea, vorbea cu păstorii şi cu episcopii şi aşa mai departe, şi a luat ajutoare de la oameni şi—şi a avut un—o, doar un timp măreţ de părtăşie, ca o trezire sau un timp măreţ de jubileu; iar Duhul Sfânt cădea asupra lor şi veneau mesajele.

47 Priviţi când el a mers acolo jos la Filip, chiar şi fiicele lui au prorocit şi au zis, "Există lanţuri şi închisoare care îl aşteaptă pe fratele nostru când el ajunge sus acolo." El nici nu a ajuns bine afară în curte şi aici vine Agab, un profet, mergând jos, a privit dincolo de stradă, şi nu l-a văzut niciodată mai înainte pe Pavel, supraveghetorul general al acestui grup întreg de biserici prin toată Asia. Şi el a păşit acolo şi şi-a tras brâul cu care îşi avea îmbrăcămintea legată, şi-a legat mâinile şi a zis, "AŞA VORBEŞTE DOMNUL lanţuri şi închisoare îl aşteaptă pe acela care a purtat aceasta sus acolo." Vedeţi, Profeţind.

48 Pavel a zis, "Eu ştiu aceasta; eu ştiu aceasta, dar nu-mi rupe inima acum. Lasă-mă să-mi sfârşesc cursul." El era obosit; el era sfârşit; şi el mergea înainte şi a lăsat episcopia lui cu Timotei.

49 Acum, noi trebuie să ne gândim la oameni tineri. Noi avem copii. Cei mai mulţi dintre noi oamenii de aici, oameni căsătoriţi, au copii. Păi, cum este cu aceia care vin înainte? Vedeţi?

50 Cum obişnuiam eu să fac tărăboi privitor la cei ce aruncau acele năvoduri pe râu şi trăgând afară acei bibani şi băuturile—beţivani şi lucruri . . . eu i-am văzut îngrămădiţi aşa de înalt ca acest tavan aici, mari, bibani buni aşezaţi acolo; putoarea era peste tot în jurul râului. Eu am mers jos acolo ca un supraveghetor de vânătoare să-i fac să înceteze aceasta. Am primit o scrisoare: "Lasă-i în pace." Ce o să faci tu, acesta aparţine de Kentucky. Acum, supraveghetorul din Kentucky nu poate veni aici, deoarece el este afară din teritoriul lui. Supraveghetorul din Indiana nu are nimic de spus în aceasta, deoarece apa aparţine de Kentucky. Ia te uită; acolo nu se poate face nimic.

51 Am zis, "Eu am un băiat care vine şi i-ar place să pescuiască. Păi, ei i-ar pune fotografia în ziar dacă el a prins un clean, în douăzeci de ani de acum, lasă aceea să meargă în felul acesta—acele plase, capcane, şi toate celelalte." Şi aceasta practic devine în felul acesta chiar acum. Înţelegeţi? Care-i treaba? Voi trebuie să vă gândiţi la aceia care vin înainte.

52 Deci noi trebuie să ne gândim la ceilalţi care vin înainte după noi, aceşti oameni tineri şi aşa mai departe, şi un loc pentru copiii noştri. Fiicele noastre, noi nu le vrem afară în lume în aceste lucruri ca acelea; noi vrem ca fetele acelea să fie crescute ca mamele lor. Şi noi trebuie să facem aranjamente

pentru aceea. Şi dacă nu există mâine, noi nu ştim asta. Dacă acolo nu este mâine, noi nu am făcut nimic decât am fost în lucrul Stăpânului şi am fost găsiţi la postul nostru de datorie când El vine. Înţelegeţi?

53 Deci eu aş sugera aceasta; am sugerat Fratelui Neville. Să ducem aceasta înainte întocmai cum am făcut. Să o lăsăm doar întocmai în felul cum este. Eu sunt recunoscător pentru aceşti lucrători tineri. Vedeţi, de fapt la Ziua Judecăţii, pentru aceste văi întregi pe aici nu va exista nici o scuză, deoarece noi avem biserici mici aşezate afară pretutindeni—avanposturi, posturi de ascultare, care aşteaptă.

54 Seara trecută am fost în biserica unui frate şi am întrebat dacă totul înăuntru acolo era fortificat în spatele Cuvântului, şi fiecare mână a mers sus. Acum, aceea m-a făcut să mă simt bine. Înţelegeţi?

55 Acum, ceea ce m-aş gândi ar fi aceasta, fraţilor, căci ca în biserică aici, acum, eu—slujba mea are, după cea mai bună gândire a mea, patru lucruri care pot fi făcute; şi aceasta nu ar putea fi oricare patru, dar aceea este singura perspectivă la care m-aş putea gândi. Dacă acel Unul care mi-a vorbit jos acolo pe râu...Dacă aceasta este tot ce a rămas pentru biserica Neamurilor—de care ne dăm seama în Apocalipsa zice unul, două, trei capitole la Biserică. Biserica merge sus în al 4-lea capitol; Ea nu se mai întoarce până în al 19-lea capitol—aceea este după perioada necazului când Dumnezeu îi cheamă afară pe Iudei. Asta-i adevărat.

56 Şi ca Enoh, el a mers sus înainte ca un strop de ploaie să atingă vreodată pământul. El a fost dus; apoi necazul s-a aşezat înăuntru. Înţelegeţi? Noe a fost în arcă înainte ca ceva necaz să se aşeze înăuntru. Lot a fost afară din Sodoma înainte ca ceva necaz să se aşeze. Înţelegeţi? Iar Biserica va fi dusă înainte de orice perioadă de necaz.

57 Acum, în timpul necazului care va fi, fecioara adormită va fi vânată de către balaur (varsă apă din gura lui, care este—înseamnă gloate şi popoare, armate) care vor căuta şi vor lua această femeie, rămăşiţa seminţei ei, şi o vor omorâ. Acum, aceea va fi în perioada necazului, dar Biserica va merge acasă. Acum, dacă—dacă aceea are—ar avea loc mâine, aceasta nu ne va împiedeca de la a continua înainte astăzi. Să facem ca astăzi să conteze.

58 Acum, ceea ce eu cred jos acolo, dacă acel Înger care mi-a spus cuvintele acelea, a zis, "Aşa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premeargă prima venire a lui Cristos (vedeţi?), Mesajul tău..." Eu urma să iau acest Mesaj şi Acesta o să premeargă a doua venire a lui Cristos. Păi, dacă acesta a fost El, atunci noi suntem foarte, foarte aproape, fraţilor, deoarece ora şi Lumina Mesajului este cam aproape terminată.

59 Aţi observat când Cincizecimea a căzut şi fraţii aceia au fost umpluţi la Cincizecime cu Duhul Sfânt, de-abia că era ceva timp până când Mesajul a început să se micşoreze şi ei au început să aşeze biserici să ţină fortăreaţa pentru Cristos, aşteptându-L să vină. Păi, acelaşi lucru este ceea ce are loc astăzi. Dacă Scriptura este adevărată, "Eu voi restitui zice Domnul, tot ce au mâncat omida păroasă şi viermele," acum, dacă aceea ar fi, dacă acela este Mesajul (şi Dumnezeu să mă ierte, eu—eu nu ştiu), dacă aceea este, atunci timpul este aproape la îndemână, într-adevăr, deoarece Mesajul s-a sfârşit.

60 Şi cealaltă noapte am visat că am mers să am discernământ unde o mare oştire din prietenii mei s-au adunat—mii de ei—într-o întâlnire. Acolo era un om care a venit şi m-a luat şi... (Billy vine de obicei şi mă ia, deoarece el nu vorbeşte cu mine.) Iar omul acesta doar a vorbit ca din carte, şi înainte ca eu să ajung acolo, toată ungerea a fost dusă de la mine pentru aceasta. Şi atunci am zis, "Păi, eu doar mă duc acolo şi—şi predic Mesajul să spun acelor oameni, 'Nu vă ocupaţi cu acele denominaţiuni' şi aşa mai departe şi, 'Ieşiţi afară, uite aşa.'" Şi când am ajuns la platformă, aceea m-a părăsit. Eu nu ştiu ce a însemnat aceasta, dar eu mergeam înainte. Eu doar nu ştiu.

61 Acesta ar putea fi sfârşitul drumului meu; ar putea fi venirea Domnului; ar putea fi schimbarea zilei; ar putea fi venirea acelui unul puternic, dacă este să fie un altul pe lângă ceea ce a venit deja; ar putea fi aceea. Toate lucrurile acelea din care noi ar trebui să tragem, ar fi aceasta. Şi aşa cum eu stau aici în seara aceasta înaintea lui Dumnezeu şi a voastră fraţilor, eu nu ştiu. Eu nu v-aş putea spune. Dacă eu ştiam, eu v-aş spune, sau eu nu aş menţiona—să aduc ceva la iveală în felul acesta dacă eu nu ştiam încotro...Dacă eu ştiu încotro mergea drumul, eu aş—eu aş spune-o, dar eu nu ştiu. Eu nu pot spune. Eu mă duc chiar acum la mitinguri fără un strop de călăuzire. Eu mă duc deoarece eu nu vreau să şed sus acolo. Mie—mie—mie îmi place să merg afară în păduri tot atât de bine ca oricare. Dacă eu sunt greşit în aceasta, Dumnezeu să mă ierte.

62 Există trei lucruri care mi se pot întâmpla. Acesta sau este capătul drumului meu şi să-l las pe celălalt să vină înainte; eu am deschis drumul pentru el să preia pentru că reţineţi, acela care vine să predice va fi pe Cuvânt, "Reaşezându-le credinţa copiilor înapoi la părinţii lor." Ar putea fi capătul drumului meu. Ar putea fi că El îmi schimbă slujba înapoi în evanghelism pentru străinătate. Sau, ar putea fi că El nu mă va mai chema ca un evanghelist, şi El mă duce în pustie pe undeva să mă ungă să mă trimită înainte ca "cel promis" care este să vină, eu cred.

63 Ar putea fi oricare din lucrurile acelea. Eu nu pot să merg pe calea pe care am mers. Deoarece eu sunt—oamenii m-au crezut, eu—eu trebuie să spun aceasta (eu o spun înaintea

oamenilor). Oamenii de multe ori mă consideră ca fiind un profet. Eu nu mă consider asta. Nu, domnule, eu nu. Eu am . . . Eu nu spun asta să fiu smerit; eu spun asta să fiu cinstit. Eu nu mă consider de a fi un profet al Domnului. Eu—eu nu am onoarea aceea.

64 Eu cred că Domnul m-a folosit în lucruri mici speciale să ajut poate să aşez o temelie pentru un profet care va veni. Dar un profet nu funcţionează în felul în care eu funcţionez; acum, voi ştiţi asta. Un profet nu este un evanghelist, şi un evanghelist nu este un profet. Un păstor nu este un evanghelist, şi un evanghelist nu este un păstor. Dar Dumnezeu a aşezat în Biserică, întâi apostoli, apoi profeţi, apoi învăţători, apoi păstori şi aşa mai departe. Dumnezeu i-a aşezat în Biserică şi Dumnezeu le-a dat o slujbă.

65 Dar în dimineaţa când am aşezat acea piatră de temelie, deoarece (acum, dacă voi sunteţi spirituali voi o pricepeţi)—din cauza strigătului poporului . . . Dacă voi aţi putea rupe aceea afară sau să luaţi cartea şi să o citiţi, acesta a zis, "Fă lucrul unui evanghelist." Nu m-a chemat să fiu un evanghelist, ci a zis, "Fă lucrul unui evanghelist, căci va veni timpul când ei nu vor suferi învăţătură sănătoasă, ci pentru—îşi vor îngrămădi împreună învăţători având mâncărime la urechi şi se vor întoarce de la Adevăr la născociri." Înţelegeţi? A citat Scriptura aceea şi mi-a spus unde să O găsesc; a spus Aceasta de trei ori. Şi am luat Biblia şi am întors unde El mi-a spus, şi acolo era Aceasta. Şi apoi aşa cum voi ştiţi despre cele două găleţi ale Penticostalilor Unitarieni şi Penticostalilor Adunarieni, eu niciodată nu i-am contrazis. Eu am plantat proprii lor pomi tocmai unde erau ei, deoarece eu cred că ei amândoi sunt greşiţi. Dar afară din aceasta, eu eram la cruce, la recoltat.

66 Dumnezeu respectă pe oricine care este sincer. Petru a spus asta; el a priceput că Dumnezeu nu se uita la faţa persoanelor. Chemând toate naţiunile când—pe—la casa lui Corneliu când ei au primit Duhul Sfânt aşa cum au primit la început. Înţelegeţi? Dumnezeu nu se uită la faţa persoanelor. Noi vedem o persoană adânc în sinceritate să fie sincer greşit, dar dacă el este sincer, Dumnezeu îl va călăuzi la Lumină pe undeva. El va veni la Aceasta, pentru că Dumnezeu este obligat să facă asta.

67 Şi ne gândim despre venirea Domnului ca fiind un astfel—un lucru mare, şi Mesajul nu mai mult decât că El a mers; reţineţi, există un grup predestinat să fie aici când Domnul se reîntoarce, şi s-ar putea să nu fie peste o duzină. Înţelegeţi? Noi nu ştim, ar putea fi de o sută de milioane; ar putea fi de zece mii. Dar dacă cei predestinaţi vor auzi Mesajul şi-L cred, dacă acesta este Mesajul trimis de Dumnezeu, care noi Îl credem de a fi . . .

68 Acum, aici suntem noi atunci, chiar aici sus la sfârşitul timpului când. . . Dacă Dumnezeu m-a chemat (acum ascultaţi, aceasta nu este să fie repetat), dacă El m-a chemat să fiu profetul Lui, atunci eu cu certitudine nu deţin slujba unuia. Profeţii nu evanghelizează. Un profet se ascunde în sălbăticie singur cu Dumnezeu, până când obţine exact direct ce Dumnezeu vrea ca el să facă; şi păşeşte drept afară şi îşi dă Mesajul, şi se duce înapoi în sălbăticie din nou. El nu este un evanghelist, ţinând mitinguri şi obţinând cooperări şi toate lucrurile acestea cum fac evangheliştii. El nu învaţă ca evangheliştii. El are AŞA VORBEŞTE DOMNUL, şi aceea este şi aceea este tot. El o dă, o aruncă afară, şi lasă aşchiile să cadă unde vor ele, şi apoi se îndepărtează din nou. Nimeni nu ştie unde este el, şi el este pe undeva în izolare.

69 Acum, eu nu pot. . . sau. . . Dacă El m-a chemat să fiu acela, eu nu pot fi un evanghelist. Şi dacă El m-a chemat să fiu evanghelist, eu nu pot fi un profet. Acum, voi pricepeţi ce vreau să spun? Eu nu ştiu ce să fac. Eu am făcut reverent când El mi-a spus mai întâi, ca să ţin mâna oamenilor şi să mă rog pentru ei, şi apoi să ştiu secretul inimii lor, şi toate aceste lucruri diferite. Şi fraţilor, aceea este infailibil! Voi ştiţi asta de a fi Adevărul. Fiecare din voi ştie asta. Înţelegeţi? Şi cum mi-a spus El că aceasta va izbucni în toată lumea. Şi aceasta a făcut-o, întocmai exact. Fiecare naţiune de sub ceruri a auzit-o. Pretutindeni—ziare, înregistrări pe bandă, pretutindeni. Eu nu ştiu cum s-a făcut aceasta vreodată, dar de prin toată lumea vin înăuntru scrisori şi oameni de jos de tot în Tailanda şi Hottentoţii înapoi acolo—cum acei misionari s-au îngrămădit înapoi acolo cu acele benzi şi au dat acea interpretare a Cuvântului. Şi acum, noi auzim din toată lumea (înţelegeţi?), în jurul lumii. Acum ei—Biserica este predestinată universal, pretutindeni. Vor fi doi în pat, doi în câmp. Înţelegeţi? Ia unul şi lasă unul.

70 Acum, aşa cum am făcut lucrarea unui evanghelist (şi aici este pretextul meu), dacă aceea îi place lui Dumnezeu, şi am făcut lucrul în regulă, fiind încredinţat că L-am mulţumit, cerând iertare pentru toate greşelile mele, atunci El mă poate chema de pe câmpul evanghelismului să fiu profetul Lui. Atunci dacă este aceasta, eu voi părăsi evanghelismul. Dar dacă El mă cheamă să fiu un profet, eu nu pot fi un evanghelist. Dacă eu sunt să fiu un evanghelist, eu nu pot fi un profet. Eu amestec cele două slujbe; acolo este unde eu întotdeauna am protestat. Stând pe platformă. . . Aceasta niciodată nu a fost bine, cu succes. Dumnezeu a folosit aceasta, dar niciodată nu m-am gândit că aceasta era voia Lui directă; era voia Lui îngăduitoare. Stând pe platformă, o vedenie sau două aproape că te va doborâ. Înţelegeţi? Şi apoi dacă tu spui acestei persoane cum să se îndrepte şi ce să facă; şi apoi

persoana următoare stă acolo, el aşteaptă acelaşi lucru, şi tu nu-i poţi spune dacă Ceva nu-ţi spune să-i spui. Şi apoi ceilalţi oameni simt de parcă tu eşti un trădător şi un căzut sau—sau un—un demon sau ceva deoarece tu nu le spui ceea ce ei vor să ştie. Vedeţi, aceea nu este slujba—felul cum funcţionează un profet.

71 Un profet stă înapoi aici până când el calcă drept în spital, sau oriunde merge, cu AŞA VORBEŞTE DOMNUL şi o spune şi calcă înapoi afară din nou. El nu este evanghelist deloc. El nu ţine adunări şi discută lucruri, el are Cuvântul Domnului pentru oricine la care el este trimis.

72 Dacă el este trimis la Casa Albă, el calcă drept sus în faţa Casei Albe şi aceasta este AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Dacă acesta este Guvernatorul statului, oricine este el, aceasta este AŞA VORBEŞTE DOMNUL. El nu se ocupă în jur cu un grup de biserici, încercând să-i facă să vină înăuntru şi să ia Cuvântul, şi să predice lucrurile acestea ca evangheliştii; el nu este un evanghelist.

73 Astfel voi vedeţi, fraţilor, acela este motivul că eu nu mă numesc un profet. Eu nici măcar nu sunt în slujba unuia. Înţelegeţi? Acum, voi înţelegeţi ce vreau să spun? Acum, acolo ar fi o mulţime să meargă înainte în felul acesta pentru multă vreme, dar eu sper că...să nu vă iau prea mult din timpul vostru, până când eu pot lua un picuţ din acest Cuvânt pe care vreau să-l citesc în seara aceasta.

74 Acum, iată ce fac eu. Eu niciodată nu am simţit ca eu să locuiesc în Indiana. Eu sunt un—eu sunt un hoinar. Eu nu...eu mă voi duce într-un loc şi mă gândesc, "Eu voi merge aici şi mă voi stabili aici. Asta este." Eu nu o pot face. Când mă duc altundeva mă gândesc, "Mă voi duce aici." Când eu o fac... Soţia mea mă numeşte (cum este cântarea aceea despre care ei cântă?) *Vânturi Neastâmpărate*. Voi l-aţi auzit, eu presupun. Cei mai mulţi dintre voi îi auziţi cântând...Păi, asta-i ceea ce ea mă numeşte, "Vânturi Neastâmpărate." Cam la timpul când eu ajung aici, mă gândesc, "Băiete, eu doar trebuie să ajung acasă. Eu trebuie să văd soţia şi copiii. Eu doar trebuie să mă duc la biserică încă odată şi să predic. Când ajung aici şi vin jos şi predic odată, îmi sărut soţia şi îmbrăţişez toţi copiii, merg afară în curte şi tai iarba, şi un avion trece pe deasupra. Mă opresc şi-mi şterg transpiraţia de pe faţă şi vreau să merg cu el. Eu trebuie să plec altundeva. Păi, mă gândesc că eu trebuie să mă duc jos acolo, şi eu—eu merg jos acolo şi predic acolo pentru o vreme şi privesc în jur...Acolo merge un altul pe deasupra; eu trebuie să merg cu el. Vedeţi, nu există loc de stabilire pentru mine. Eu doar nu o pot face. Eu sunt neastâmpărat, mişcându-mă, de la loc la loc...ceva...eu nu pot face nimic. Aceasta este ceva în mine, şi eu ştiu că trebuie să o fac.

75 Acum, la biserică aşa ca în starea ei prezentă, mă simt îngrozitor să plec la o parte de aici. Şi mă gândesc la voi toţi oamenii care şedeţi aici cu care eu cred că am să petrec o Eternitate acolo în ţara gloriei. Noi avem oameni minunaţi, material minunat, robuşti, oameni sănătoşi. Doar recent, a fost o trezire care a izbucnit în biserică aici printre oameni. Duhul a venit printre ei şi a început să dea daruri. Eu am urmărit-o să văd dacă ar devia în fanatism. De fiecare dată când ei porneau să se mişte pe calea aceea, Duhul o verifica şi o aducea înapoi aici. M-am gândit, "Laudă Domnului." Înţelegeţi? Voi doar păstraţi-vă locul acolo, asta-i minunat. Înţelegeţi?

76 Acum, ce sunt gândurile mele, este aceasta. Este...Dacă ar putea fi posibil că atunci când eu pornesc să merg undeva ...eu nu ştiu unde mă duc. Dar eu nu pot şedea liniştit şi nu am să stau aici. Eu doar nu o pot face. Eu trebuie să mă mişc undeva. Şi eu probabil că nu voi sta acolo decât câteva zile şi să mă mut altundeva. Eu trebuie să merg undeva; eu nu ştiu unde mă duc. Nici Abraham nu a ştiut unde mergea el. El doar a traversat râul şi a pornit înainte. Asta-i tot.

77 Eu simt că ceea ce noi s-ar cuveni să facem aici în timpul acesta prezent...Eu cred că noi avem nevoie de o biserică. Eu cred—eu cred căci Casa lui Dumnezeu...Voi ziceţi, "Păi, ce... să punem toţi banii aceia în ea dacă Domnul o să vină?" Păi, ce bun ar face să păstrăm banii dacă Domnul vine? Înţelegeţi? Şi dacă oamenii au făcut—au hotărât banii pentru biserică, este de datoria noastră (cu un vot de 100% aici pe care l-am luat seara trecută) să zidim o biserică; deci zidiţi-o! Eu aş zice s-o zidiţi! Da, domnule!

78 Niciodată nu am exprimat aceasta înainte, dar eu vreau să o fac înaintea voastră bărbaţilor. Nu le-am vrut pe femei aici, deoarece una se înclină încoace şi încolo. Acum, eu încerc să vă spun motivul că eu vreau să o fac. Eu cred că dacă Domnul vine săptămâna viitoare, să începem biserica săptămâna asta. Cu certitudine, haideţi să-I arătăm. Să stăm la postul nostru de datorie. Da, domnule.

79 Şi atunci dacă noi o—când biserica este zidită, păi...? Să zicem dacă El este...Ce dacă El este la zece ani de acum? Ce dacă El este la douăzeci de ani? Sau ce dacă El este la o sută de ani? Orice este aceasta; când El vine, aceea nu contează. Noi ştim că El va veni după noi înainte de timpul acela, deoarece noi nu putem trăi aceasta—încă o sută de ani. El va veni după noi, dar noi trebuie să lăsăm despărţirile în urma noastră. Apoi m-am gândit la asta: atunci de ce să nu lăsăm comitetul bisericii de aici (vorbind către ei acum) să zidească biserica aceea? Puneţi-o sus aici; faceţi-o frumoasă, şi un loc frumos unde pot să vină oamenii.

80 Eu aş sugera ca Fratele Neville să fie păstorul bisericii, atât timp cât biserica îi sugerează să fie păstor; acela este

votul bisericii. Atât timp cât el deţine postul de datorie şi stă cu credinţa şi vrea să vină, simte călăuzirea Domnului; atunci călăuzirea Domnului ca el să stea dacă adunarea votează la fel.

81 Atunci eu aş spune că fiecare dintre aceşti bărbaţi de aici afară, aceşti alţi bărbaţi, ca Fratele Crease şi Fratele Junior şi toţi dintre ei, atât timp cât ei simt datoria lor la acel post şi ei sunt asociaţi aici laolaltă. . . Voi nu puteţi merge jos şi să vă întâlniţi cu un Metodist; voi nu aveţi părtăşie cu ei. Baptiştii—voi mergeţi să vorbiţi despre vorbirea în limbi şi botezul în Numele lui Isus, ei v-ar da afară [Fratele Branham îşi pocneşte degetele—Ed.] *aşa* de repede. Asta-i adevărat. Voi şedeţi pe acolo, voi aţi fi ca un—un porumbel printre o grămadă de ciori. Voi nu aţi avea părtăşie deloc. Veţi muri. Eu nu-mi bat joc de Metodişti şi Baptişti acum, reţineţi asta. Acum, eu nu zic asta, eu doar trag o comparaţie. Există mulţi dintre acei Metodişti şi Baptişti care sunt oameni buni, oameni evlavioşi, dar eu vorbesc despre părtăşie. Acolo este Fratele *Care-i-numele-lui* în spate acolo în seara aceasta, acel—acel evanghelist care şade acolo în spate, Fratele J. T. Parnell, Fratele Beeler. Eu cred că acest frate care şade aici. . . Unii din ei. . . Mulţi dintre voi aici, oameni ai lui Dumnezeu, chemarea în viaţa voastră, voi puteţi să faceţi ceva. Să nu şedeţi doar în jur. Haideţi să facem ceva. Dacă tu nu obţii decât un suflet mântuit, luaţi pe acel unul mântuit—fiecare dintre noi. . .

82 Acum, mă gândesc că această biserică. . . Dacă voi bărbaţii aţi vrea, când voi zidiţi această biserică, faceţi-o ca şi cartierul vostru general şi ca Fratele Neville de aici fiind ca bătrân senior printre voi. Înţelegeţi? Şi uneori voi luaţi o întrebare pe care voi nu o puteţi discuta cu biserica voastră acolo afară, atunci aduceţi-o aici înăuntru la Fratele Neville şi voi toţi discutaţi-o împreună. Dacă acolo. . . voi nu puteţi ajunge la vreo decizie, eu voi veni pe aici destul de curând, atunci noi toţi vom veni laolaltă cu aceasta.

83 Şi atunci înăuntru acolo, daţi instruire în propriile voastre grupuri la alţi lucrători—bărbaţi pe care voi îi vedeţi că au o chemare în viaţa lor pentru slujbă. Instruiţi pe oamenii aceia tineri; aduceţi-i înăuntru aici la bătrân. Toţi dintre voi aşezaţi-vă împreună într-o întâlnire de lucrători şi acolo învăţaţi-i lucrurile mai adânci ale lui Dumnezeu. Nu mergeţi înainte la capătul rău. Păstraţi pe unul în care. . . puteţi avea încredere să fie cumva ca un—un conducător pentru voi. Şi atunci uneori dacă voi nu o vedeţi întocmai exact în felul în care el crede, merge—asta-i în regulă; noi suntem în credinţă oricum, doar mişcaţi-vă înainte. Poate când noi venim împreună atunci, toţi dintre noi împreună, ne vom ruga; discernământul lui Dumnezeu vine jos, şi El îl va da întocmai exact cum este (vedeţi voi?) şi ne lasă să cunoaştem întocmai cum să o facem.

84 Şi înăuntru acolo, bisericile pot să meargă să audă. Şi instruind un grup de oameni. . . Şi dacă eu sunt în lucrare evanghelică pe undeva, există locuri unde eu îi pot plasa în toată lumea.

85 Ce dacă eu eram în India. . . merg înapoi la India. Şi acolo eu le-aş spune acestor oameni. . . Poate ei ar avea mii de ei, stau acolo pentru o săptămână sau două, şi ei ar vedea slujba; lor le-ar place aceasta; ei ar crede că acesta este Adevărul; ei ar ieşi din păgânism. Atunci eu am. . . Şi poate în două sau trei săptămâni. . . Când eu am fost acolo două nopţi, şi poate o sută de mii s-au convertit la Cristos, fără loc unde să meargă. Ziua următoare iau un avion şi o pornesc înapoi la Roma, apoi spre Statele Unite; îi las întocmai ca oile puse afară printre lupi. Ce dacă eu aveam un grup de bărbaţi, oameni tineri instruiţi în Mesaj (înţelegeţi?) să zic, "Acum, aşteaptă un minut; înainte să plec de aici, noi o să aşezăm în ordine aceste biserici. Eu voi avea un om la care eu deja i-am trimis telegramă, şi ei au banii; ei sunt pe drumul lor aici chiar acum să preia aceasta—un om bun. Există doi sau trei oameni tineri cu el care vor fi ajutoarele şi asistenţii lui."

86 Şi o biserică de această credinţă poate fi aşezată acolo care va fi un avanpost în India, avanpost în Germania, avanpost în Elveţia. În timp ce chiar acum, noi ar fi trebuit să-i avem prin toate naţiunile în jur unde eu am fost. Iar Mesajul. . . atunci de acolo vine o alta, de la alta vine alta. Vedeţi ce vreau să spun?

87 Acum, mâine seară sau poimâine seară, voi îl veţi vedea pe Mattsson-Boze că vine jos aici, care este prietenul meu. Voi veţi vedea întocmai ce unul, Suedez micuţ ologit a făcut acolo în Tanganyika. El a mers înăuntru acolo şi. . . Acum, Mattsson—Boze este un om bun, dar el nu crede credinţa pe care o credem noi.

88 Eu l-am luat drept afară şi l-am luat şi l-am legat la un astfel de loc în Scriptură. Am zis, "Mattsson, tu eşti prietenul meu. Acum tu nu o să sari sau să fugi; noi vom sta doar aici şi vom ţine mâna unul la altul ca fraţi Creştini şi discutăm." Înţelegeţi?

89 Şi am aşezat Mesajul chiar la el şi el doar stătea acolo şi a zis, "*Frat* Branham, tu—tu sigur ai dreptate."

90 Am zis, "Acum, Mattsson, tu nu crezi asta sau tu ai accepta-o."

91 "Păi, *Frat* Branham, eu—eu cred că ce tu spui este Adevărul."

92 "Atunci de ce nu-l accepţi?" Vedeţi? Doar îl arzi drept în jos către el şi el—el. . . Apoi îndată ce el se îndepărtează, el este dus. Vedeţi?

93 Însă doar urmăriţi ce a făcut omul acesta în misiunile lui acolo—doar un om; deoarece el putea trimite drept înapoi la Chicago şi lua pe Burton şi toţi ceilalţi dintre ei, şi să-i trimită înăuntru acolo în felul acesta şi să înceapă facerile lucrării până când acum ei ajung sus în zecile de mii dintr-o trezire mică. Nu un om cu daruri, doar un om care a avut destul curaj să meargă acolo şi să înceapă. Ce ar fi putut să se facă sub acesta? Acesta ar fi adăugat cu milioanele. Sigur. Noi am pierdut timpul acela. Asta este ce ar fi sugestia mea.

94 Acum reţineţi, în a face aceasta voi veţi afla că acolo ar putea fi timpuri în care voi aţi putea fi în dezacord cu Fratele *Cutare-şi-cutare*. Voi veţi fi în dezacord aici. Şi reţineţi, atât timp cât voi veţi ajunge la punctul ca voi să ziceţi, "Păi, deoarece el nu crede aceasta întocmai ca mine, eu nu o să am. . . " Atunci acolo este ceva greşit cu tine! Aceasta nu este greşit cu celălalt om; este ceva greşit cu tine! Când fraţi care încearcă să ţină împreună. . .

95 Există un singur lucru, noi Branhamii, acolo noi eram nouă şi ne băteam ca şi câinii; dar până la urmă, când noi am terminat de luptat, noi încă eram Branham. Unul ştia că celălalt era un Branham, şi eu ştiam că el era un Branham, şi el ştia că eu eram un Branham. Înţelegeţi? Dar noi ne luptam. Voi faceţi asta în familia voastră, dar ei încă sunt fraţii voştri. Şi acela este felul cum este. Noi am putea diferi (aceea este în regulă), dar noi încă suntem una. Noi suntem una în Cristos. Noi credem acest Mesaj şi să stăm cu El.

96 Şi eu cred că acela este lucrul de făcut să continuăm să ducem înainte până vine Isus. Şi aceea este ceea ce am vrut să spun în felul acela. Şi eu cred că dacă voi aţi avea ca. . .

97 Vedeţi, voi trebuie să fiţi entuziasmaţi cu Acesta. Dacă voi nu sunteţi entuziasmaţi, atunci acolo este ceva greşit. Acolo este ceva greşit. Voi trebuie. . . Nu doar să spuneţi, "Păi, luna trecută am fost destul de bine entuziasmat, dar eu nu ştiu." Vedeţi, atunci acolo este ceva greşit pe undeva. Voi trebuie să fiţi entuziasmaţi tot timpul (vedeţi?) şi doar continuaţi să loviţi; acesta este diavolul încercând să vă facă. . . Cum mie întotdeauna mi-a plăcut ultimul nostru Preşedinte, Dl. Eisenhower. Eu aveam o mare admiraţie pentru Generalul Eisenhower. El a zis, "Când noi ne luptam," el a zis, "a existat de multe ori că noi am luat un proiectil şi l-am aruncat în tun şi am tras ciocanul peste el şi l-am lăsat să cadă, şi el a pocnit; el nu a explodat." A zis, "Nu ne-am predat." A zis, "Noi am fi putut pune înăuntru un altul şi el a pocnit la fel." El a zis, "Noi nu am renunţat." A zis, "Noi am continuat să pocnim până când unul a explodat."

98 Asta este, acela este felul de a câştiga războiul. Continuă să încerci! Aruncă proiectilul înăuntru şi trage-l. Tu ai un scop—o

ţintă să loveşti. Şi dacă el nu explodează, aruncă-l afară şi aruncă un altul înăuntru, şi încearcă din nou. Aruncă-l înăuntru şi încearcă din nou până când unul explodează. Există unul din ele înăuntru acolo care este viu. Şi unul din ele va exploda. Şi acela este felul cum noi trebuie să facem. Doar continuaţi să trageţi înainte, trăgând înainte până când ceva se întâmplă.

99 Ce fac eu? Eu trag înainte acum. Eu mă duc aici afară neştiind măcar—afară vreo călăuzire sau responsabilitate. Milioane de oameni privesc la tine, "Ce o să faci tu? Care este mişcarea următoare?" Unii cred că eu sunt mort; unii cred *asta*. Chiar puşca aceea care a explodat zilele trecute, şi au zis că am încercat să mă sinucid—fiecare lucru. Înţelegeţi? Afară în jurul ţării şi fiecare lucru. Înţelegeţi? Dar tu ai toată aceea cu care să te lupţi. Apoi tu ai povara oamenilor.

100 Şi doar imaginaţi-vă ce ar fi dacă Dumnezeu ar pune peste tine că tu ai cunoaşte inima oamenilor cu care vorbeşti. Gândiţi-vă la aceasta! Vedeţi, fraţilor, poate. . .Eu ştiu că voi aveţi poveri, dar voi nu înţelegeţi. Şi pe lângă asta, aici tu ai responsabilitate aici. . .

101 Voi ziceţi, "Păi, aceea ar trebui să fie uşor pentru tine, Frate Branham. Orice faci tu, Dumnezeu doar îţi spune." Nu, El nu spune. Eu o transpir întocmai cum faceţi voi şi cu mult mai greu. Sigur. Eu trebuie să o transpir cu mult mai greu decât voi, şi acolo se va cere mai mult de la mine. Unde tu trebuie să răspunzi pentru o biserică, unde tu trebuie să răspunzi pentru familia ta sau poate doar pentru tine însuţi (înţelegeţi?), acolo sunt milioane de suflete pentru care eu trebuie să răspund. Şi eu trebuie să-mi cunosc mişcările. Şi dacă Satan te loveşte pentru un suflet sau pentru câteva suflete pe care tu le vei prinde, cum este aici afară unde cu milioanele şed în ordine? Cu cât mai multe rafale aruncă el înăuntru acolo? Vedeţi? Deci voi aveţi cu mult mai mult să vă amintiţi, fraţilor. Că. . .Nu-i de mirare că eu devin agitat uneori. Sigur.

102 Dar acum. . .eu lovesc înainte chiar acum. Eu arunc proiectilul înăuntru; dacă el puşcă, asta este. Dacă el nu puşcă, eu nu voi înceta; eu îl voi arunca pe acela afară ca o bufnitură şi încerc un altul. Unul din ele o să explodeze, asta-i tot ce este de el. Unul din ele urmează să tragă cumva. Apoi eu—eu vreau să fiu pe ţintă, astfel când el explodează, eu voi lovi obiectul la care eu puşc. Şi eu. . .Voi ştiţi ce vreau să spun, eu sunt sigur. Vedeţi? Acolo este ceva pe undeva. Eu plec pentru aceste mitinguri, doar plonjez acolo afară; eu nu tind să învăţ aceste lucruri mari pe care vă învăţ pe voi oamenilor.

103 Vă amintiţi ce era visul acela la care am avut interpretarea. "Mergi înapoi şi depozitează hrană." **Unde era depozitul?—acest tabernacol.** Unde a existat ceva ca acesta în ţară pe aici

în jur pe undeva care se va compara cu Mesajul pe care noi îl avem? (Acum, desigur, frăţiorii noştri aici care sunt afară împreună aici, aceste alte mici biserici, suntem noi. Noi suntem una.) Unde v-aţi duce, să găsiţi Aceasta? Arătaţi compararea Acestuia oriunde. Voi mergeţi drept afară în crezurile denominaţionale; veţi merge drept afară departe de Numele Domnului Isus; veţi merge drept afară departe de aceste alte lucruri. Înţelegeţi? **Şi aici este unde a fost depozitată hrana.**

104 Păi, un Mesaj care vi l-am predicat aici la toţi. . . Priviţi, eu v-am predicat de la unul la şase ceasuri asupra unui Mesaj. Păi, dacă eu trebuia să folosesc unul din acele Mesaje, eu aş lua o săptămână să iau doar un pic aici şi un pic acolo (vedeţi?) deoarece Acesta a fost depozitat aici.

105 Acesta este pe benzi; Acesta va merge în toată lumea pe benzi unde oamenii în casele lor. . . Acele benzi vor cădea drept în mâinile celor predestinaţi de Dumnezeu. El poate îndrepta Cuvântul; El va îndrepta fiecare lucru întocmai exact la cursul lui. Acela este motivul că El m-a trimis înapoi să fac asta. **"Depozitează hrana aici."** El mi-a interzis să merg peste ocean.

106 Fratele Arganbright a zis, "Păi, vino; mergi. Tu ai o seară, dar noi îţi vom lua o călătorie de turist peste tot în jurul ţării"— felul cum i-am văzut pe Fratele Fred şi Fratele Banks încercând să meargă.

107 Am zis, "Eu nu m-aş duce în felul acela." Vedeţi? Aceasta a arătat că acolo era altceva. Eu am presat drept în sus către semn acum, dar eu nu ştiu încotro să merg. Dar există muniţie aşezată peste tot în jurul meu.

108 M-a chemat El înapoi la evanghelism? M-a chemat El la misiunile străine? M-a chemat El să fiu profetul Lui? Trebuie eu să păstoresc undeva? Orice am de făcut, eu voi continua doar să arunc proiectilul înăuntru şi să trag ciocanul peste el. Unul din ele va exploda. Însă eu nu am să stau doar şi să privesc şi să spun, "Doamne, pune Tu proiectilul în tun." Eu am să pun proiectilul în tun şi să trag eu însumi. Îl las pe El să facă explozia. El este Acela care să aibe grijă de asta. Lasă-mă doar să mă mişc înainte.

109 Afară când eu mă duc la aceste mitinguri acum, eu doar mă duc afară. Eu nu ştiu, eu—eu aş putea să nu spun un lucru despre aceste Mesaje cum le-am predicat aici. Eu poate nu am nici măcar o seară de discernământ. Eu nu ştiu. Eu doar mă duc, neştiind ce urmează să fac. Eu nu v-aş putea spune; eu doar mă duc.

110 Şi aceea este numai. . . Şi acela este felul cum tu trebuie să faci. Tu ai ceva în minte. Oamenii de aici vor o biserică. Zidiţi-o! Aşa de repede cât puteţi, ridicaţi-o sus. Luaţi-vă învăţătorii şi lucrurile. Voi fraţilor de acolo afară cu bisericuţele voastre şi voi vreţi să—voi faceţi o lucrare, Dumnezeu vă v-a răsplăti

pentru aceasta. Mergeţi acolo afară! Predicaţi! Faceţi tot ce puteţi! Strângeţi-vă toţi împreună, voi grup de oameni, şi aveţi adunări şi vorbiţi asupra lucrurilor adânci ale Scripturii şi rugaţi-vă. Să nu—să nu veniţi doar aici împreună afară doar dacă veniţi numai pentru o adunare de rugăciune. Faceţi-vă rugăciunea în secret. Staţi afară în loc, mergeţi în camerele voastre, ascundeţi-vă pe undeva, şi doar îngenunchiaţi, şi doar staţi înaintea lui Dumnezeu şi staţi acolo. Apoi dacă voi aflaţi, se pare că ceva se mişcă sus; o, doar mergeţi, şi aflaţi că aceasta deviază un pic de la Cuvânt, atunci fiţi atenţi! Nu contează cât de bine arată aceasta, opriţi-vă chiar acolo! Un duh rău te-a atins, deoarece Mesajul din ziua aceasta este la Cuvânt. Înţelegeţi? Să nu . . .

111 Vedeţi, dacă voi ziceţi, "O vai, Frate Branham, eu îţi spun *cutare-şi-cutare*. Păi, *Cutare-şi-cutare* s-a ridicat seara trecută, şi *acest alt lucru* a avut loc uite *aşa*." Urmăriţi aceasta! Urmăriţi aceasta atenţi! Nu renunţaţi la nimic. Doar aşteptaţi şi vedeţi cum acţionează, şi apoi aduceţi-o sus la Cuvânt şi vedeţi cum se compară cu Cuvântul. Atunci dacă se compară cu Cuvântul şi totul este bine, mulţumiţi lui Dumnezeu şi doar continuaţi să vă mişcaţi înainte atunci. Înţelegeţi? Doar atât timp cât aceasta stă în Cuvânt. Aceea este părerea mea, ceea ce eu cred că voi trebuie să faceţi.

112 Şi Fratele Neville, Fratele Ruddle, Fratele Crase şi Fratele Beeler şi voi toţi fraţilor de aici, "Junie," oriunde sunteţi voi şi ceilalţi dintre voi fraţilor, Dumnezeu să vă binecuvânteze din belşug. Eu îl văd pe Terry, Lynn, Charlie Cox, David, o mulţime dintre voi oameni tineri de aici, Dumnezeu vă unge. Doamne! Cum ne-ar place să alegem o mână de voi să fiţi evanghelişti şi să vă aşezăm undeva (vedeţi?), ştiind că voi aţi crescut; voi vă puteţi ridica şi să ştiţi Mesajul şi să studiaţi să vă dovediţi. Dacă voi simţiţi o chemare în viaţa voastră . . . Eu văd doi sau trei tineri, patru sau cinci şezând pe un alt rând în spate aici—şi în felul acesta. Voi sunteţi oameni tineri; eu îmbătrânesc. Fratele Neville îmbătrâneşte. Noi suntem oameni de vârstă mijlocie. Dacă timpul rulează înainte, noi urmează să păşim jos de pe scenă după o vreme; voi trebuie să ne luaţi locul. Înţelegeţi?

113 Şi astfel, voi vedeţi . . . Şi atunci poate în ziua aceea chiar aceasta va creşte mai mare, dacă există un mâine. Dar în timp ce există un astăzi, să lucrăm în timp ce este ziuă. Mâine ar putea să nu vină. Dacă vine, să fim gata pentru aceasta. Vedeţi ce vreau să spun? Acum, aceea este ce eu m-aş gândi pentru voi.

114 Nu ar fi minunat să vedem pe Fratele . . . acolo sus de la Utica, Fratele Crase, voi toţi ceilalţi fraţi de aici veniţi împreună, întâlniţi-vă, veniţi într-un loc; voi lucrătorii aşezaţi-vă împreună şi discutaţi lucrurile. Voi trebuie să aveţi părtăşie undeva. Voi trebuie să aveţi ceva să veniţi împreună despre

care cumva să veniţi împreună. Voi toţi veniţi împreună ca un grup de oameni şi credeţi unul cu altul şi uite aşa, şi discutaţi aceste probleme şi aşezaţi-le afară, poate o dată pe lună, numai lucrătorii singuri. Să vă întâlniţi pe undeva într-una din bisericile voastre. Şedeţi acolo şi discutaţi aceasta şi vorbiţi aceasta, fiecare din voi păstorii, şi evangheliştii, şi orice sunteţi. Şi atunci dacă apare vreo problemă mare pe care nu o puteţi rezolva, atunci dacă eu sunt chemat pe câmpul evangheliei . . . eu nu ştiu că voi fi; şi dacă voi fi, voi ştiţi că eu voi veni constant înapoi tot timpul. Şi apoi dacă voi luaţi lucrurile acelea atunci, când eu vin aici înapoi, păi, ne vom întâlni împreună şi doar şedem jos acolo. Dacă unul din voi are o chemare în viaţa voastră . . . Noi nu vom avea ca interviuri particulare şi lucruri cum am avut, vom veni doar drept împreună şi vom sta acolo până când avem AŞA VORBEŞTE DOMNUL.

115 Şi dacă voi puteţi îndrepta predicatorii şi el să meargă drept, priviţi ce o să facă el. El o să influenţeze un . . . Aceasta va avea grijă de sute de lucruri din acestea. Asta este, noi doar batem la aceasta, voi vedeţi? Voi trebuie să-i daţi un sistem, sistemul lui Dumnezeu.

116 Cum i-a spus Ietro lui Moise, "Păi, tu nu-i poţi cerceta pe toţi din ei." Sau . . . Şi Dumnezeu a pus bătrâni acolo afară, şaptezeci de ei, şi a luat Duhul care era peste Moise şi l-a pus asupra celor şaptezeci de bătrâni şi ei au profeţit, şi aceasta nu l-a slăbit pe Moise nici un pic. Aceasta l-a întărit. El avea tot atât de multă profeţie în el cum a avut el înainte ca ei să ia Duhul de pe el să profeţească. Înţelegeţi? El doar a separat, a zis, "Acum Moise, lasă-i să judece lucrurile mai mici şi—dar când se ajunge la lucrurile majore, tu vino înăuntru cu ei şi ajută-i în felul acesta."

117 Acum, acela este felul. Acela era felul lui Dumnezeu acolo în urmă; acela era felul lui Dumnezeu în—în epoca bisericii timpurii, şi eu cred că acesta este felul lui Dumnezeu acum (asta-i adevărat) ca noi să o facem. Deci, să o facem. Doar încetaţi să vorbiţi despre aceasta şi faceţi-o. Asta-i tot. Noi o putem face prin harul lui Dumnezeu. Voi nu o credeţi?

118 Acum, să . . . Acum, să vedem. O, eu mi-am luat deja timpul, dar o . . . Billy a scris o notiţă aici. Doar un minut, şi eu voi vedea ce este aceasta: "Eu sunt din New Albany . . . fiica, Grace . . . Memorial Hospital . . . şi-a rupt braţul . . . vrea rugăciune pentru ea . . . T-r-o-u-b, W. C. Troub—Troub" (ceva de felul acesta). Să avem rugăciune pentru această tânără doamnă.

119 Cerescul nostru Tată, aşa cum noi vorbim acum . . . Şi mă gândesc că poate când Irineus a privit afară asupra grupului său micuţ de oameni, probabil că este un grup mai mic decât cum este aici în seara aceasta. Şi ei nu aveau un scaun în care

să şadă. Ei au şezut pe plăci vechi reci de piatră, şi ei şedeau acolo iar el le-a vorbit. Acei oameni au mers afară, chiar când să meargă, ei ştiau că ei puteau fi daţi hrană leilor, capetele lor tăiate jos. Dar "credinţa părinţilor noştri încă trăieşte, în ciuda temniţei, flăcării şi săbiei."

120 Eu Îţi mulţumesc pentru aceşti bărbaţi, Doamne. Mă rog ca Tu să-i binecuvântezi. Acum, binecuvântează-i pe fiecare din ei în Numele Tău, ca Tu să-i ţi-i în credinţa care a fost dată o dată sfinţilor, ca niciodată să nu se depărteze de la aceasta. Şi din grupul acesta fie ca Tu să trimiţi păstori, învăţători, evanghelişti. O, Dumnezeule, admite aceasta. Şi fie ca ei să menţină fortăreaţa pretutindeni, oriunde sunt ei. Fie ca ei să lucreze încontinuu până vine Isus.

121 Iar acum, Tată, mă rog pentru fiecare din aceste cereri care au venit înăuntru aici în seara aceasta şi cer ca să-Ţi aminteşti de această micuţă doamnă de jos aici, care tocmai şi-a rupt braţul. Fie ca puterea Atotputernicului Dumnezeu să o vindece şi să o facă bine. Admite aceasta, Doamne. Mă rog ca Tu să o ajuţi şi să o binecuvântezi. Binecuvântează pe cei dragi ai ei căci au sunat. Şi fie ca puterea care l-a înviat pe Isus din mormânt să ridice această fată. Fie ca braţul ei să se facă bine.

122 Toate aceste cereri care au fost menţionate în seara aceasta: acel sărman băiat care zace acolo care are această... Am auzit că fratele a anunţat aceasta, că boala lui Hodgkin a mâncat prin el până când faţa lui este arsă cu radium şi lucruri pe care ei i le-au dat. Dumnezeule, fii milostiv cu băiatul acela; lasă-l să trăiască. Ne gândim la omul acela care nu s-a pregătit să Te întâlnească şi s-a dus acum. Soţia lui cu un cap zdrobit, copilul adoptat. Toţi aceşti alţii. Sora Bruce cărând apa aceea, ea îmbătrâneşte, Tată. Şi acolo ea şi-a ars braţele, şi-n sus şi-n jos pe trupul ei. Noi ne rugăm pentru ea. Ea probabil că este spitalizată, şi ne rugăm ca Tu să o izbăveşti şi să o aduci afară. Admite aceasta, Tată. Noi cerem aceste binecuvântări în Numele lui Isus Cristos. Amin.

123 Acum, eu vreau să vă întreb ceva. Şi o—vă întreb dacă—dacă voi credeţi că noi avem timp doar pentru un picuţ de Cuvânt. Îl aveţi voi? Doar pentru...Acum, aceasta este...Eu ştiu că este puţin târziu, dar am avut ceva micuţ aici care mă gândeam astăzi despre care mi-ar place să—să vorbesc doar pentru un minut, şi aceasta ar putea să vă ajute. Şi m-am gândit mai întâi ca eu să o anunţ. Acum, aceasta este pe această bandă, şi dacă cineva ar vrea vreodată să se refere la ea, Jim o va avea. Înţelegeţi? La ce mă gândesc că ar trebui să se facă. Şi acum ce trebuie să se facă la—pentru voi fraţilor.

124 Acum, ştiţi voi când acei oameni timpurii au ieşit, uneori acolo erau numai cam şase sau opt din ei împreună—şi ei au zguduit ţara. Ei bine, voi ştiţi când Aquilla şi Priscilla, trezirea

aceea mare pe care o avea Apollo acolo, acolo erau numai cam şase sau opt bărbaţi şi femei în grupul acela. Biserica aceea întreagă a însemnat şase sau opt. Voi aveţi cinci sau şase, de şapte ori atâţia aici în seara aceasta cum ei aveau atunci.

125 Voi ştiţi, Isus avea numai doisprezece apostoli. Noi întotdeauna ne gândim la ceva mare, dar Dumnezeu nu lucrează în numerele acelea mari. Aceasta este în aceste grupuri mici unde El o obţine. Voi înţelegeţi? Priviţi jos de tot prin epocă, oricând s-a întâlnit El vreodată cu oamenii, era în grupuri mici (vedeţi?)—şi a vorbit cu ei şi i-a ordinat. Aceasta era buna plăcere a lui Dumnezeu să facă asta; acela este felul cum îi place Lui să o facă. Şi acum, noi doar vrem să păstrăm pe Dumnezeu în mijlocul nostru şi să mergem să facem lucrurile acestea.

126 Acum, duminică dimineaţă, cu voia Domnului, eu vreau să vă vorbesc despre *Evanghelismul Timpului De Seară.* Şi apoi, eu voi. . . Dacă Domnul permite, eu probabil că voi pleca până târziu în toamna aceasta şi o. . . înainte să ajung din nou înapoi. Şi eu probabil voi veni înapoi cândva în—în jur de septembrie. Şi acum, eu sper că pe atunci fiecare lucru se va mişca minunat pentru voi fraţilor, iar adunările voastre vor creşte în număr, şi harul lui Dumnezeu să fie peste voi toţi până ne întâlnim. Şi mă încredinţez că vă veţi ruga pentru mine întru succes. Reţineţi, dacă—rugăciunile voastre pentru mine. . . Aceea înseamnă că voi sunteţi colegii mei, voi sunteţi—voi sunteţi prietenul meu, ajutorul meu; iar împreună noi suntem ajutoare în Domnul. Şi acum, când eu stau acolo afară înaintea vrăjmaşului, vreau să-mi amintesc pe acei credincioşi, soldaţi adevăraţi, care obţin răspuns la rugăciune pentru cei bolnavi şi cei nenorociţi, şi oamenii aceia se roagă pentru mine. Eu sunt acela care are nevoie de aceasta acolo afară. Eu am—într-adevăr nevoie de aceasta, astfel voi toţi rugaţi-vă pentru mine când vă adunaţi. Să nu mă uitaţi în orice adunare; rugaţi-vă pentru mine.

127 Acum, în Sf. Ioan capitolul 9, eu vreau să citesc de la versetul 26 până la 35. Acum, doar pentru câteva minute şi apoi noi vom—noi vom încheia în următoarele douăzeci sau treizeci de minute, sau poate înainte de timpul acela, cu voia Domnului. Acum, eu vreau să citesc aceste Scripturi acum de la Sf. Ioan 26 la—Sf. Ioan 10—9:26-35, eu le am scrise jos aici, doar ceva despre care m-am gândit.

> *Atunci ei au zis din nou* către *el, Ce ţi-a* făcut *el? cum ţi-a deschis el ochii?*
>
> Şi. . . *El le-a răspuns, eu v-am spus deja, şi* voi *nu aţi auzit: pentru ce vreţi* voi *să auziţi. . . din nou? veţi fi* voi *de asemeni ucenicii lui?*

Atunci ei l-au ocărât, şi au zis, Tu eşti din ucenicii *lui; dar noi suntem ucenicii lui Moise.*

Noi ştim că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise: dar *cât despre acest om, noi nu ştim de unde este el.*

Omul a răspuns şi a zis către ei, Păi aici este un lucru de mirare, căci voi *nu ştiţi de unde este el, şi totuşi el mi-*a *deschis ochii.*

Acum noi ştim că Dumnezeu nu ascultă pe păcătoşi: dar dacă vreun om este un închinător al lui Dumnezeu, şi face voia lui, pe acela îl ascultă.

De când a început lumea nu s-a *auzit ca vreun om* să *fi deschis ochii unuia care a fost născut orb.*

Dacă acest om nu era de la Dumnezeu, el nu putea face nimic.

Atunci au răspuns—*Ei au răspuns şi au zis către el, Tu ai fost cu totul* născut *în* păcat *şi tu ne înveţi pe noi? Şi ei l-au dat afară.*

Şi . . . *Isus a auzit că ei l-au dat afară; şi când l-a găsit, i-a zis, Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?*

128 Acum, mi-ar place să vă vorbesc doar pentru câteva minute fraţilor, ştiind că micuţa mea vorbire aici (eu nu ştiu ce va deveni din aceasta), nădăjduind că Dumnezeu o va folosi în vreun fel; şi acum în aceasta, pe Cuvântul Lui . . . Astfel eu ştiu că Fratele Sink, Fratele Neville, sau unul din voi lucrătorii predicaţi de obicei. Şi doar fiind aici cu voi, eu—dacă mă veţi scuza, mi-ar place doar să vă vorbesc un picuţ în această manieră.

129 Acum, eu vreau să iau un subiect aici despre *Luând Partea Cu Isus*. Fariseii şi conducătorii din ziua Lui întotdeauna au încercat să-L înjosească înaintea poporului. Aceea era doar o cale pe care o avea diavolul de a lucra. Toţi Fariseii şi învăţătorii din ziua Lui au încercat constant să înjosească pe Isus. Ei . . . Toate aruncăturile pe care ei I le putea da, ei le-au făcut. Ei L-au urmărit constant să afle unde puteau ei găsi o greşeală, şi ei niciodată nu au vorbit despre lucrul Lui bun, ei întotdeauna găseau ceva prin care puteau să-L înjosească şi să zică, "Voi vedeţi, priviţi aici. Dacă el era un om de la Dumnezeu, el nu ar face-o în felul acesta" sau, "Dacă el era un om al lui Dumnezeu, el nu ar fi făcut-o în felul acela." Ei încercau să arunce o umbră asupra Lui să-i facă pe oameni să nu creadă în El. Aceea este lucrarea diavolului, şi schema aceea veche nu a încetat.

130 Există de multe ori că un lucrător să facă o greşeală. Şi dacă el vine într-un cartier, un frate scump care încearcă să facă ce-i drept şi să conducă pe oameni drept, fiecare lucru pe

care diavolul poate să-l arate la necredincios sau aşa numit Creştin în cartierul acela să arunce asupra acelui om, el o va face. Voi ştiţi, adevărata cale Creştină este să ascunzi tot ce tu poţi de la un frate. Nu spune lucrurile lui rele; doar spune lucrurile lui bune. Doar spune ceea ce tu ştii despre el care este bine. Dacă ceva este rău, las-o în pace. Sărmanul om are suficient împotriva lui oricum. Nu încerca să iei un par şi să împingi un om mai departe în groapă. Atitudinea Creştină este să-l ridici şi să-l scoţi afară din groapă. Înţelegeţi? Niciodată să nu încerci să-l împingi în jos; el este jos deja. Încearcă să-l ajuţi în sus. Şi . . . Însă prea mulţi dintre noi astăzi, prea mulţi oameni astăzi, eu aş putea spune, încearcă să facă aceea. Dacă ei ar putea doar să ia una alta care ei ar putea să spună ce era foarte rău . . .

131 Acum, spre exemplu, dacă—dacă unul dintre voi fraţilor ar face o greşeală şi ar face ceva greşit—care voi sunteţi supuşi să o faceţi; eu sunt de asemeni, fiecare din noi. Dar aşa cum mergem înainte, să ne amintim că suntem fraţi; noi suntem fraţi. Şi dacă noi avem vreo luptă, să ne luptăm unul cu altul. Aduceţi-o împreună. Aduceţi-o înaintea fraţilor noştri şi rezolvaţi-o.

132 Acum, ei obişnuiau în familia Branham, dacă unul din cei micuţi a făcut ceva, ei mergeau să-i spună lui Bill despre aceasta, deoarece eu eram cel mai mare. Şi eu trebuia să stau acolo şi să văd care era corect şi greşit. Păi, decizia mea era că dacă ei . . . care era corect şi greşit. Dacă ei încă nu au crezut-o, atunci ei au mers în jur în spatele meu şi s-au bătut. Dar ei încă erau fraţi. Voi vedeţi? Ei se băteau în curtea din spate unul cu altul şi se băteau în curtea din faţă unul pentru altul. Deci, acela era felul cum era (vedeţi?), şi aceasta—noi încă suntem fraţi.

133 Păi, acela—acela este felul cum noi—noi trebuie să o facem. Înţelegeţi? Dacă tu ai ceva împotriva cuiva, fratele tău, nu spune la altcineva despre el dacă el este greşit; du-te la el şi spune-i lui. Şi atunci dacă el are să se certe cu tine, atunci ia pe altcineva cu tine. Atunci adu-o la iveală în felul cum a spus Biblia.

134 Dar Isus, ei—ei au încercat doar să găsească fiecare umbră mică pe care o puteau găsi să încerce să-L înjosească în privirea oamenilor. Şi aceea este ce vrea diavolul. Ei vor să—ei vor să-ţi vatăme influenţa înaintea oamenilor. Acela este felul cum voi vreţi să urmăriţi cu grijă ceea ce faceţi. Umblaţi ca oameni adevăraţi ai lui Dumnezeu; vorbiţi ca oameni ai lui Dumnezeu. Înţelegeţi? Acţionaţi ca oameni ai lui Dumnezeu; trăiţi ca oameni ai lui Dumnezeu, deoarece diavolul, adversarul vostru, umblă în jur ca un leu răcnitor încercând să sfâşie ce poate.

135 De ce au făcut ei aceasta? Ei erau geloşi pe El. Acela era motivul care a fost că ei au încercat să-L înjosească. Ei erau geloşi de slujba Lui. Şi acela era motivul că ei încercau să înjosească. Dar El avea slujba de la Dumnezeu şi ei ştiau asta, dar Aceasta era contrară la crezurile lor; deci ei încercau să-L înjosească. Făceau fiecare lucru care El—fiecare defect mic pe care îl puteau găsi, să-L înlăture din cale. Ei vroiau ca El să înceteze; ei vroiau ca oamenii să-L denunţe. Ei vroiau să spună, "Acum, insul acesta nu este nimic. Priviţi aici. Acum iată-l acolo, el—el—el a făcut asta. Şi voi ştiţi că aceea nu-i drept. Noi am fost învăţaţi toată viaţa noastră ca noi să credem pe bătrâni. Şi aici este El, a stat chiar acolo şi l-a mustrat pe bătrânul acela. El nu a fost de acord cu tradiţia părinţilor, şi noi am fost—şi noi ar trebui să credem tradiţia părinţilor noştri. Noi am fost învăţaţi asta prin fiecare rabin prin toţi anii. Şi aici omul acesta vine pe aici şi nu este de acord cu ei." Vedeţi? "Păi, un om ca acela nu este potrivit să fie un predicator."

136 Vedeţi, ei încercau să-L înjosească. Dar în toate acelea, acei care L-au crezut şi L-au iubit şi au văzut semnele Lui scripturale, miracolele nu au vrut să fie împiedicaţi de ei. Nu, domnule! Cei care L-au crezut L-au crezut. Cei care L-au iubit au stat lângă El. Ei nu au vrut să vadă ceea ce le arătau alţii.

137 O, dacă noi am putea fi aşa. Dacă am putea măcar să nu vedem. Dacă cineva ar veni pe aici şi ar zice, "Tu ştii ce? Ei zic că tu eşti un Penticostal."

"Nu prin denominaţiune."

"Păi, tu—erai un—tu eşti din felul acelora care botează în Numele lui Isus."

"Da, asta-i adevărat."

138 "Păi, lasă-mă să-ţi spun ceva. Am cunoscut pe un om odată care a fost botezat în felul acesta şi el a făcut *cutare-şi-cutare*."

139 Dar uite, aceea nu are nimic de-a face cu aceasta. Acesta este un drac care încearcă să arunce o umbră asupra ta. Ei întotdeauna încearcă să-ţi arate spre ceva corabie veche care a ajuns naufragiată pe malul mării, însă ei nu te îndreaptă spre acela care a făcut voiajul în siguranţă. Asta-i adevărat. Înţelegeţi? Asta-i adevărat.

140 Ei întotdeauna încearcă să arunce o momeală de ciori acolo afară şi zic: "Acesta este exemplul; iată ce a făcut acesta. O, eu ştiu despre un anumit predicator care era un predicator Sfinţenist şi el a făcut *aceasta, aceea,* sau *cealaltă*." Dar ei nu indică spre alţii care nu erau un Sfinţenist şi au făcut asta de asemeni. Voi vedeţi? Şi ei nu arată lucrurile mari care le-a făcut Dumnezeu.

141 Cum a spus cineva, "O, aici omul acesta a mers prea departe. El—el a mers prea departe." El ar fi putut să facă asta. "El s-a nenorocit; el a mers prea departe; el a devenit un fanatic." El poate că a făcut asta. Dar în timp ce ei arată spre cum că—unul care a mers prea departe, cum este cu aceste milioane care nu au mers destul de departe? Ei au omis să vadă aceea. Vedeţi ce vreau să spun?

142 Deci, oamenii au încercat, acei Farisei, şi Saduchei, şi făţarnici, şi Irodieni, şi toţi au încercat să arunce o umbră asupra lui Isus; dar acei credincioşi adevăraţi, care au fost predestinaţi să audă acel Mesaj, L-au auzit şi nu au văzut nici un defect în Acesta deloc.

143 La fel acum, acei care-L cred Îl iubesc; acei care-L cred nu văd nici un defect în El. Ei nu văd nici o erezie; ei nu văd nimic greşit; ei nu văd nimic greşit cu Cuvântul Lui; Ei nu văd nimic greşit cu poporul Lui; ei doar văd pe Isus şi asta-i tot. Ei sunt—ei sunt predestinaţi la Viaţă Eternă, astfel ei doar iau partea cu Isus şi stau acolo.

144 Noi obişnuiam să cântăm o cântare mică, Fratele Roy Roberson şi. . . Noi obişnuiam să cântăm un cântec micuţ aici, eu presupun în timpul când voi veniţi aici:

Eu aş lua calea cu acei câţiva dispreţuiţi ai Domnului;
Eu am pornit înăuntru cu Isus şi eu trec dincolo.

Eu mai degrabă umblu singur cu Isus,
Şi să am ca pernă ca Iacob, o piatră.

145 Voi aţi auzit mica cântare. Asta-i corect. Eu m-ai degrabă aş lua calea celor neînţeleşi, iau calea celor dispreţuiţi, iau calea celor despre care se vorbeşte, şi umblu cu Isus. Nu văd nici o greşeală în aceasta deloc. Nu văd greşeala altui om, doar continui să merg înainte. Asta-i tot.

146 Acum, acela este felul cum ei i-au făcut lui Isus. Ei nu au—ei nu au. . . Şi voi trebuie să învăţaţi poporul vostru, voi păstorii, să facă la fel. Dacă cineva vine înainte şi zice, "Ah-h-h, tu ştii, biserica ta, ei erau *aşa-şi-aşa*. Ei nu sunt. . . "

147 Da, domnule, acolo ar putea să fie o duzină de ei şezând acolo atunci, dar cum este cu acel unul care este în regulă care şade acolo? (Înţelegeţi?) Voi—voi doar nu puteţi vedea pădurea din cauza pomilor; asta-i tot. Aceea—aceea este chiar înapoi din nou. Vedeţi acum?

148 Şi astfel, au încercat. . . Ei nu au vrut să admită că El făcea lucrarea lui Dumnezeu, astfel ei au încercat să semene discordie şi să-i facă pe oameni să nu creadă; dar acei oameni care L-au crezut au stat drept cu El; ei i-au luat partea.

149 Voi ştiţi, m-am gândit aici . . . Doi oameni eu îi am scrişi jos aici . . . Omul orb nu a fost schimbat de ei, acel om la care El tocmai i-a dat vederea; noi cunoaştem povestea. Şi El le-a dat în plus o întrebare foarte înţepătoare. Acum, ei au venit sus acolo; şi Isus a mers pe acolo, şi El era un om care era dispreţuit şi urât. Biblia a spus că El va fi respins; acolo nu ar fi nici o frumuseţe despre El ca noi să-L dorim. Şi noi toţi ne-am rătăcit ca oile. El era un om al întristării, obişnuit cu tristeţea. Şi cum toată Biblia a spus ce va fi El. El va fi dispreţuit şi respins. Şi noi vedem omul acela.

150 Acum, acei care au crezut Cuvântul, ei ştiau că tocmai lucrurile pe care le făcea Isus şi lucrurile erau din viaţa Lui; ei ştiau Cine era El. Astfel ei nu puteau pune nimic vătămător asupra Lui, deoarece ei nu puteau să vadă aceasta. Şi voi ştiţi, dragostea este oarbă oricum spre lucrurile acelea; dragostea acoperă o mulţime de păcate, voi ştiţi. Dragostea perfectă aruncă afară frica, şi păcatul, şi toată discordia; dragostea o face.

151 Acum, acest om orb şedea acolo, şi Isus şi ucenicii Lui au venit pe acolo; şi eu cred că Isus le-a dat aici o mică lecţie. Când ei au văzut acest sărman, om orb, se gândeau, "Păi, acum sigur, există un păcat înapoia aceleia pe undeva." Când noi vedem că se întâmplă ceva unui om, noi întotdeauna zicem, "Păi, el a păcătuit; el a ieşit din voia Domnului pe undeva." Fratele Crase a lovit stâlpul; el a ieşit din voia Domnului pe undeva în ideea cuiva. Când puşca a explodat asupra mea, "Păi, el era afară din voia Domnului." Fratele Neville a lovit maşina, "El a fost afară din voia Domnului." Aceea nu este exact corect. Nu, domnule, aceasta nu este. Dumnezeu îngăduie lucrurile acelea.

152 Isus s-a întors în jur şi i-a învăţat o lecţie. Ei au zis, "Tatăl lui trebuie că a păcătuit, sau a păcătuit mama lui, sau a păcătuit el?" Isus a zis, "Nici unul din ei nu a păcătuit, ci ca lucrările lui Dumnezeu să poată să fie manifestate." Amin! Înţelegeţi? Dumnezeu lasă ca lucrurile să se întâmple doar să—ca lucrările lui Dumnezeu să fie manifestate.

153 Acum, şi astfel El a zis—i-a spus omului şi i-a dat vederea, şi El a mers în drumul Lui. Şi aici vin Fariseii sus când aceea s-a zvonit prin jur. Aici era un om care era orb, şezând jos acolo cerşind; şi aici el putea vedea. Şi acela era un zvon în jur printre ei, şi o vai, aceea a tulburat ceva? Şi iată-i venind sus acolo, şi ei au văzut că omul orb putea să vadă. Şi întâi, au mers—au vrut să găsească vreo cale să pună o frică asupra tuturor oamenilor, deoarece ei deja au spus, "Dacă cineva se duce după această nouă învăţătură şi acest profet nou numit Isus din Nazaret, li se vor înmâna imediat hârtia şi părtăşia lor de la biserică. Ei nu pot să mai meargă la sinagogă. Dacă vă asociaţi cu el, participaţi la una din adunările lui sau ceva, voi nu mai puteţi merge."

154 Deci ei au vrut să facă o mare expunere din aceasta, deoarece ei L-au urât. Ei nu se gândeau la omul acela sărman orb, dar ei au vrut să facă o mare expunere să-i facă pe oameni să stea departe de El.

155 Ei au spus că ei vroiau să întrebe pe tatăl şi pe mama lui; astfel ei au mers şi au luat pe tatăl şi pe mama lui. Ei au zis, "Este acesta fiul vostru?"

El a zis, "Da, domnule."

"A fost el născut orb?"

"Da, domnule."

"Şi o—prin ce mijloace vede el?"

156 Şi tatăl şi mama lui s-au temut, a zis Biblia, deoarece ei ştiau că ei vor fi scoşi afară din sinagogă dacă ei au admis că aceasta era . . . Voi vedeţi, acolo El a fost dus jos. Ei au zis, "Acum, noi ştim că acesta este fiul nostru."

157 O, probabil că acolo stăteau câteva mii de oameni. Dar dacă el putea . . . Dacă acei Farisei ordinari puteau numai să pună un tăciune pe Numele Lui chiar acolo sau să facă ceva să sperie pe oameni, ei L-ar fi alungat afară de acolo pentru adunarea aceea. Înţelegeţi? Toată influenţa Lui ar fi fost pierdută.

158 Astfel ei au zis . . . Un grup din ei au venit acolo sus cu îmbrăcămintea lor preoţească pe ei şi au zis, "Vorbeşte pentru el."

159 Ei au zis, "Noi ştim că acesta este fiul nostru; noi ştim că el s-a născut orb, dar acum cum vede el, eu nu ştiu. Întrebaţi-l voi; el este în vârstă." Vedeţi?

160 În regulă. Deci ei au mers acolo şi l-au adus. Au zis, "Cine ţi-a dat vederea? Cum te-a vindecat el?"

El a zis, "Unul numit Isus din Nazaret mi-a dat vederea."

161 Şi ei au zis, "Dă slavă lui Dumnezeu." Au zis, "Păi, noi ştim că acest om este un păcătos." Au zis un—şi au zis, "De unde este el?"

162 El a zis, "Eu nu ştiu. El doar a venit pe aici şi m-a vindecat, şi asta-i tot ce ştiu despre aceasta. Eu ştiu . . . Un lucru ştiu eu. Eu nu aş putea să vă spun despre El să fie un păcătos sau nu; eu nu ştiu, eu tocmai l-am întâlnit pe om astăzi. Dar dacă—dacă El a putut să-mi dea vederea mea—mea, eu ştiu acest singur lucru, că unde am fost odată orb, acum eu pot vedea. Eu sunt sigur de asta, că eu eram orb cu o jumătate de oră în urmă; şi acum eu am tot aşa vedere bună ca oricare dintre voi oamenilor, deci eu ştiu că pot să văd."

163 O, ce înţepătură a pus aceea pe ei! Deci se gândeau, "Păi . . ."

164 El a zis, păi a zis, "Vreţi voi toţi să fiţi ucenicii Lui de asemeni?" Aceea era bună—aceea era mărturisire bună solidă. Aceea era bună—aceea era bază bună. Aceea—aceea era într-adevăr o mărturisire bună; ce aş spune eu.

165 A zis, "Faceţi voi toţi. . . " Aici era un membru laic, un om orb, stând pe stradă după ce a întâlnit pe Isus, acum întrebând pe ucenici—întrebând pe Farisei dacă ei vor să fie ucenicii Lui—episcopii, oameni de frunte. "Vreţi voi să fiţi ucenicii Lui de asemeni?"

166 Ei au zis, "Nu, tu eşti ucenicul lui; noi suntem ucenicii lui Moise (privind departe în urmă jos prin istorie, voi ştiţi). Noi suntem ucenicii lui Moise. Omul acesta, noi nu ştim nimic despre el; noi nu ştim de unde a venit el. Păi, noi nu avem o prescripţie de vreuna din şcolile noastre din care să fi apărut. El nu a venit înăuntru şi să ne întrebe despre aceste lucruri. (Vedeţi?) Noi nu ştim nimic despre aceasta. Voi oamenii de acolo, vă daţi seama că omul acela nu este ordinat? Omul acela este un ghicitor sau ceva; el este Beelzebub. Voi sunteţi vrăjiţi. Păi, el nu are vreo autoritate; noi încă nu i-am dat-o lui. (Înţelegeţi?) Noi nici măcar nu ştim de unde vine omul acesta."

167 Acest băiat bătrân stând acolo putea să vadă şi a zis, "Acum, acesta este un lucru uimitor." Vedeţi, el era gata să-i facă pe oameni să se dea bătuţi, aceşti Farisei făceau asta, făcându-i să se teamă. Vedeţi? Dar el deja a luat partea cu Isus. Vedeţi? Deci el a zis, "Acesta este un lucru de mirare." (Lăsaţi-mă să detailez aceasta în unele din cuvinte pe care el putea să le spună.) "Acum, voi oamenilor de pe aici aţi condus toată partea religioasă a acesteia de sute de ani, şi un—voi vorbiţi despre un Mesia care vine şi ceva ce urmează să aibe loc doar în umbrele timpului, când Izbăvitorul vine să ne vadă. Şi voi ne spuneţi că atunci când El vine aceea—aceea—tot ce urmează El să facă. Şi aici, voi, conducătorii religioşi, marii preoţi şi preoţii din această comunitate, stând aici împreună înaintea acestor oameni, încercaţi să-I înnegriţi Numele, încercaţi să spuneţi ceva rău împotriva Lui; iar Omul a venit şi mi-a deschis ochii orbiţi. Eu am fost născut orb. Aici este tatăl şi mama mea dând mărturie că m-am născut orb, am şezut chiar aici printre voi pentru toţi aceşti ani—născut orb. Şi asta nu s-a întâmplat de când a început lumea. Şi aici un Om poate veni şi să înfăptuiască o minune care nu s-a făcut de când a început lumea; şi voi, conducătorii spirituali, şi nu ştiţi nimic despre aceasta!" (Iuh! H-m-m-m!) A zis, "Eu spun că acesta este un lucru de minune." El a luat partea cu Isus. Înţelegeţi?

168 El a fost îngăduit să fie orb astfel ca lucrările lui Dumnezeu să poată fi manifestate (înţelegeţi?), deoarece el a venit de partea Domnului Isus. El a luat partea cu Isus.

169 Acum, el le-a pus un ţepuş. Voi ştiţi ce au făcut ei? Ei au zis, "Acum, noi ştim că te-ai născut în păcat...încerci să ne înveţi..." Şi l-au împins afară din biserică; l-au trântit afară; l-au împins afară; l-au aruncat afară. Dar îndată ce el a fost aruncat afară, aţi observat? Isus l-a găsit din nou! Amin, amin! Isus l-a găsit din nou. Deci nu vă îngrijoraţi dacă ei vă aruncă afară. El vă va găsi din nou. Înţelegeţi? În regulă.

Şi El i-a zis, "Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?"

170 El a zis, "Doamne, Cine este El-" El nici măcar nu a ştiut, dar singurul lucru pe care el l-a ştiut, aceea că unde el era orb, el putea să vadă atunci.

171 Eu ştiu acest singur lucru, fraţilor. Ei ar putea numi aceasta fanatism şi orice vor ei; dar unde eu am fost odată un păcătos, eu—eu am venit în har acum. Ceva mi s-a întâmplat. Vedeţi? Acest singur lucru eu—eu îl ştiu acum, prin a nădăjdui în Cuvântul Lui, prin a-L crede...Eu am fost dat afară din fiecare organizaţie de sub faţa cerului. Nu există nici una din ele care să mă mai primească. Voi ştiţi asta. Unii dintre oameni vor, aici afară, oameni buni—mă vor accepta; dar fiecare organizaţie, este cu degetul în jos despre mine. Asta-i adevărat. Dar El m-a găsit; El mă va găsi pe undeva sau altfel. Asta-i adevărat. Vine înainte în felul acesta...

172 Şi astfel aceasta va fi în regulă, deoarece noi vrem să luăm partea cu Isus; şi singurul fel cum puteţi să luaţi partea cu Isus este să luaţi partea la ceea ce El spune, crezând Cuvântul Lui. Deci să luăm partea cu Isus. Omul orb le-a dat o adevărată mărturisire. În regulă.

173 Noi aflăm din nou că ei au încercat să-I păteze Numele. (Doar pentru un picuţ, şi eu trebuie să sar peste câteva lucruri aici astfel...) Odată acolo era un Fariseu. Am predicat despre aceasta cu un timp în urmă şi am numit-o *Spălând Picioarele Lui Isus*. Eu cred că voi toţi m-aţi auzit predicând despre asta aici, când un Fariseu i-a cerut lui Isus să vină la casa lui—un mare, bătrân, Fariseu înţepenit—şi I-a cerut să vină. Şi voi ştiţi că i-am dat puţină dramă, cum a venit curierul şi L-a găsit, iar El a venit jos; deşi El ştia că El era urât, totuşi El a mers oricum. Şi când ei L-au primit acolo, ei nu I-au spălat picioarele şi L-au lăsat să şadă jos acolo, mirosind şi toate celelalte de la trudirile drumului, şi acolo El şedea acolo.

174 Şi o femeie mică a venit înăuntru. Ei se gândeau, "O vai, Domnul este bun cu noi, deoarece uite, aceasta doar aduce petrecerea noastră mare..." Ei L-au adus acolo doar să-şi bată joc de El. Ei L-au adus acolo doar să aibe ceva distracţie de la El. Şi acum, ei credeau că Domnul lucra chiar cu ei, din cauză că această femeie prostituată de faimă rea a venit acolo şi plângea şi-I spăla picioarele cu lacrimile ei şi le ştergea cu acest păr. Un Fariseu bătrân şi tot restul preoţilor stând acolo

în colţ a zis, "Frate, fiecare lucru. . . Domnul a aşezat aceasta întocmai exact pentru noi. Aici noi putem să-i punem o pată pe numele lui chiar acum. El se numeşte un profet, şi oamenii cred că el este un profet. Şi ei îl numesc Profetul Galilean. Şi el chiar pretinde de a fi Mesia, şi noi ştim că Mesia va fi un Profet. Şi iată-l şezând în spate acolo. Voi vedeţi unde l-am adus noi. Priviţi acolo. Băiete, noi îl avem aranjat chiar acum! Iată-l şezând în spate acolo, aplecat în jos ca un căţel bătut sau ceva în spate acolo, şi ceva prostituată din propria lui clasă să vină în jur şi să-i spele picioarele în felul acesta. Şi acum, el nici măcar nu ştie. Dacă el era un profet, el ar şti ce fel de femeie era aceea. Acum, băieţi, noi vom bea pentru asta una," a zis, "deoarece priviţi acolo. . . "

175 **Vedeţi, orice să înnegrească Numele Lui, orice ca să ruineze încrederea oamenilor, neştiind că ei erau posedaţi de diavolul să facă asta. Ei lucrau în armonie cu diavolul, încercând să înnegrească Numele Fiului lui Dumnezeu.**

176 Cum au făcut ei asta, fraţilor?—deoarece ei nu au cercetat Scripturile. Isus a zis, "Cercetaţi voi Scripturile, în ele vă gândiţi că voi aveţi Viaţă Eternă şi ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine." O, ce slujbă avea El! Vedeţi? Da, domnule. "Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeţi." Înţelegeţi?

177 Dar aici acest Fariseu a zis, "Noi l-am prins acum. O, uite aici, există probabil o mie cinci sute de oameni la această sărbătoare. Acum priviţi la el cum şade acolo. Acolo şade el cu o prostituată!"

178 Şi o vai, ce lucru oribil era acela în ziua aceea! Iuh! Hm-m-m! Şi acolo era El cu o femeie de faimă rea, strecurat înăuntru parcă—se părea parcă El s-a strecurat înăuntru. El a ajuns lângă valetul de spălat picioare şi toate celelalte şi şedea înăuntru acolo.

179 Şi a zis, "Iată-o pe ea acolo spălându-i picioarele. Acum, dacă el era un profet. . . Voi vedeţi, fraţilor, omul acela nu este un profet. Dacă el era un profet, atunci el ar şti ce fel de femeie era aceea care-i spăla picioarele."

180 Şi Isus doar şedea şi o privea, nu a mişcat un picior până când ea a terminat. Dacă tu urmează să faci ceva pentru Isus, Isus şade şi te priveşte să o faci uneori. El te lasă să mergi înainte până când tu sfârşeşti, atunci vine răsplata. Poate tu alergi toată cursa vieţii lucrând pentru El, dar nu te îngrijora, acolo este o răsplată la sfârşit dacă tu iei doar calea cu partea Lui.

181 Tu ai putea să nu vezi o persoană vindecată pentru care te rogi; doar continuă să te rogi pentru ei. De multe ori am zis, "Dacă mă rog pentru cinci sute în seara aceasta; toţi cinci sute

sunt morţi dimineaţa, mâine seară eu voi predica vindecare divină şi rugăciunea pentru bolnavi." Vedeţi? Nu are nici un lucru de-a face cu aceasta. Vedeţi?

182 El te va lăsa să vii drept jos la înfrângeri şi toate celelalte, până când tu ajungi drept jos la capătul drumului şi îţi sfârşeşti lucrarea, aşa cum El a lăsat pe femeia aceea. . . Ea a vrut să-I facă un serviciu, astfel El doar şi-a ţinut picioarele Lui acolo afară şi a lăsat—lăsat ca ea să le spele. O, dacă El ar fi spus, "Să nu faci asta," ea ar fi sărit şi fugit; dar El a lăsat-o să facă serviciul.

183 Şi după ce ea a terminat, a sfârşit serviciul care urma ea să-l facă, atunci El a privit sus la acel ipocrit care stătea în spate acolo, care încerca să arunce o înnegrire asupra Numelui Său, a zis: "Simon, Eu am ceva să-ţi spun; nu ei, ci ţie. Tu, stând în spate acolo, în inima ta acela era motivul că tu M-ai adus aici jos. Tu nu ai părtăşie cu Mine. Nu am ştiut Eu asta? Dar tu M-ai adus aici jos, şi tu M-ai aşezat aici în spate să-ţi baţi joc de Mine. Laşi. . . Tu nu Mi-ai dat apă să-Mi spăl picioarele; tu nu Mi-ai dat nimic să Mă aline. Eu şezând aici arzând şi dureros, tu nu Mi-ai dat nici ulei pentru faţa Mea. Ţi-a fost ruşine să Mă săruţi de bun venit sau să-Mi dai mâna. (Înţelegi?) Ţi-a fost ruşine înaintea anturajului tău; ţi-a fost ruşine să o faci. Această femeie, de când a intrat, ea nu a făcut nimic decât să-Mi frece picioarele şi să le scalde chiar cu lacrimile ochilor ei, le-a şters cu prosopul propriului ei păr. Atunci eu îţi voi arăta dacă Eu sunt un Profet sau nu." Amin! Îmi place asta.

184 "Acum, eu vreau să-ţi vorbesc doar un minut. Păcatele tale care sunt multe îţi sunt toate iertate."

185 Hm-m-m, au ruinat ei Numele Lui? Ei **credeau** că l-au ruinat; ei **credeau** că l-au stopat; ei **credeau** că L-au aranjat astfel că trezirea Lui nu putea să fie în comunitatea aceea; ei **credeau** că I-au ruinat influenţa, **însă a fost nevoie numai de o singură persoană care L-a iubit să răstoarne întreaga situaţie!**

186 **Cum ştii tu că nu eşti tu persoana aceea pentru comunitatea ta sau cineva pe care îl vei întâlni? Ia partea cu El; fă-I un serviciu; fă ceva pentru El.** Voi ştiţi ce vreau să spun, fraţilor? Luaţi-vă partea cu Isus. Luaţi-L. . . Faceţi-L alegerea voastră. Faceţi serviciu pentru El indiferent dacă altcineva. . . sau dacă tu eşti vreodată răsplătit sau ceva. Aceasta nu contează. Aşteaptă până se termină lucrarea.

187 Cum ţi-ar place ca El să zică. . . Chiar dacă tu te-ai rugat pentru bolnavi şi ei nu s-au făcut bine; deşi te-ai rugat să ajungi să vorbeşti în limbi, şi tu nu ai făcut-o; te-ai rugat să profeţeşti, tu nu ai făcut-o; dar totuşi, singurul lucru care-l poţi face este să spui povestea despre Isus în biserica ta, sau în comunitatea ta, la lucrul tău. Tu nu ai putea face măcar un

lucru; nu ai condus o persoană. Femeia aceea nu a condus pe unul la Cristos, dar ea a făcut un serviciu pentru El. Şi ce contează aceasta la sfârşitul drumului, dacă El va spune, "Şi Eu îţi spun, toate păcatele tale...Deşi poate nici la o rugăciune nu ţi s-a răspuns, dar tu ai venit pe baza Cuvântului Meu. Tu ai venit deoarece tu M-ai crezut, şi tu Mi-ai făcut un serviciu. Şi Eu spun că păcatele multe pe care tu le-ai făcut toate îţi sunt iertate." Asta ar fi suficient de bine pentru mine! Amin. Da, domnule.

188 În regulă. Ei vor să zică, "Zilele minunilor au trecut" şi—şi aşa mai departe. Lăsaţi-i să meargă înainte şi să o spună, dar noi să facem serviciul pentru Domnul. Ei L-au urât deoarece ei erau geloşi de El. Acela era singurul motiv; ei erau geloşi. Ei au încercat să-I distrugă influenţa înaintea oamenilor, la fel cum ei fac acum. Ei...Dacă ei pot măcar să distrugă influenţa Mesajului înaintea oamenilor, atunci ei au lucrul învins. Asta-i adevărat. Deoarece...De ce au încercat ei să facă aceasta?—deoarece El era împotriva tuturor crezurilor lor, şi toate doctrinele bisericii lor, şi fiecare lucru care ei l-au crezut, şi au numit toată a lor—toată credinţa lor şi aşa mai departe...El a fost împotriva la toată aceasta; şi ei L-au urât, deoarece El nu s-a vârât înăuntru cu ei.

189 Acum, dacă El ar fi venit înăuntru şi zicea, "O, Caiafa, om minunat al Tatălui Meu, Eu sunt Mesia. Vino aici, Caiafa. Vezi tu apa aceea acolo? Îţi aminteşti jos în Egipt, Moise, marele profet a transformat-o într-un—în sânge. Îţi aminteşti asta, Caiafa?"

190 "O, tinere flăcău, eu sunt foarte bine familiarizat cu povestea aceea."

191 "În regulă, Caiafa, Eu am să transform apa acum, din apă în sânge, să-ţi arăt că Eu sunt acel Profet despre care a vorbit Moise. Iată-o acolo, Caiafa. Ce gândeşti tu despre aceasta?"

192 "Ce gândeşti tu despre Caiafa să fie un Fariseu? Ce gândeşti tu despre Farisei?"

193 "O, eu cred că ei sunt rasa minunată de oameni. O, voi toţi ţineţi tradiţia părinţilor întocmai exact corect."

"Tu ştii, tu ai putea fi Mesia."

194 **Nu, El nu ar fi fost! Acela ar fi fost tocmai un semn că El nu a fost. Când voi vedeţi pe cineva că vine zicând, "Veniţi aici, şi eu vă voi arăta ce voi face eu." Şi, "Veniţi aici, şi eu voi face** *asta* **şi** *aceea*.**" Voi reţineţi chiar acum că acolo este ceva dubios despre aceasta de la început. Isus a zis, "Eu nu fac nimic până când Tatăl Îmi arată mai întâi." Înţelegeţi?**

195 Da, El era împotriva lor; El a învăţat împotriva lor. El a condamnat ţinerea lor de Sabat; El a condamnat felul cum se îmbrăcau ei; El a condamnat toate căile lor de viaţă, toate

tradiţiile lor, toată spălarea oalelor lor şi spălarea ulcioarelor şi spălarea mâinilor şi toate celelalte. El a condamnat fiecare părticică. La îmbrăcarea lor, El a zis, "Voi purtaţi haine înzorzonate şi râvniţi după scaunele înalte şi faceţi rugăciuni lungi şi locul—mâncaţi casele văduvei." A zis, "Voi primiţi osândă mai mare."

"Păi, reţineţi, eu sunt Doctor *Aşa*. . . "

196 "Mie nu-mi pasă cine eşti tu." O omule, El într-adevăr a pus-o peste ei. Ei nu au. . . De ce?—deoarece ei nu L-au crezut; El era Cuvântul. Vedeţi? El a încercat să spargă grupul acela legalist, şi dacă El era aici pe pământ astăzi, El ar încerca să facă acelaşi lucru.

197 Unii oameni zic, "Păi, acum aşteaptă un minut. Noi ţinem Sabatul. Odată. . . Noi facem *asta*. Şi tu ştii, noi ţinem toată *aceasta*, şi noi ţinem *aceea*, şi fiecare. . . Păi, fiecare Vinere Mare. . . Păi, când apare timpul de post, patruzeci de zile înainte de Paşti, noi întotdeauna ţinem Postul Mare. Eu renunţ la fumat pentru patruzeci de zile. Eu renunţ la băutură pentru patruzeci de zile înainte—în timpul Postului Mare." O! Tradiţie a părinţilor—legalişti. Dacă tu iubeşti pe Dumnezeu, tu—tu nu fumezi în primul rând. Dacă tu iubeşti pe Dumnezeu, tu. . . Eu am scris aceasta în spatele Bibliei mele mici, prima pe care am avut-o vreodată; am zis:

Nu-mi pune întrebări nesăbuite;
Hotărăşte aceasta-n mintea ta.
Dacă tu iubeşti pe Domnul din toată inima ta,
Tu nu fumezi, nu bei, sau—nu fumezi, mesteci,
sau bei vreo băutură.

198 Aceea încă este valabil astăzi. Eu nu o fac din cauză că mă gândesc că El mă condamnă pentru că o fac; eu m-aş lăsa de aceasta deoarece acesta este un lucru murdar şi nu este potrivit unui lucrător. Asta-i adevărat. Eu nu aş zice. . .

199 De multe ori eu mergeam la case şi acolo erau femei stând acolo. Şi eu mergeam la casă şi băteam la uşă şi o soră venea la uşă şi zicea, "Vino înăuntru, Frate Branham." Dacă bărbatul ei nu era acolo, eu-eu—afară doar dacă acesta era un caz de boală şi cineva era cu mine, eu nu mă duc. Şi atunci, ei mă chemau la un spital sau la o cameră, ziceau, "Frate Branham, vino aici. Eu sunt Sora *Cutare-şi-cutare* de la *Cutare-şi-cutare*. Eu sunt—eu sunt aici la hotel. Eu—eu am adus pe mama mea cu mine; ea este bolnavă." Eu îmi luam soţia. Dacă nu, eu iau pe un alt frate.

200 Vedeţi, eu—eu nu—eu nu cred. . . eu cred că ar fi în regulă ca eu să merg înăuntru acolo, dar ce dacă cineva m-a văzut că intru acolo? Înţelegeţi? Ce dacă cineva m-a văzut că fac aceasta? Vedeţi? Atunci primul lucru care-l ştii, ei ar zice, "El a mers înăuntru acolo unde era femeia aceea. El aleargă după

femei." Aceea . . . Vedeţi, acela ar fi un lucru pe care eu nu trebuie să-l fac. Vedeţi? Voi să nu faceţi niciodată un lucru ca acela, deoarece tu pui o poticnire în calea altcuiva. Vedeţi? Eu nu cred că eu aş face ceva greşit înăuntru acolo. Aceasta nu ar—eu nu aş—mă încred în Dumnezeu să intru acolo. Indiferent ce era treaba, eu m-aş încrede în Dumnezeu. Dar totuşi, voi vedeţi, în—în . . . Eu iubesc pe Domnul destul de bine încât eu nu aş face aceasta. Vedeţi, aceasta este o dragoste ce tu o ai. Tu—tu nu o faci din cauză că îţi faci datoria; tu o faci deoarece tu iubeşti pe Domnul. Tu nu trebuie să o faci, dar o faci oricum.

201 Pavel mi-a spus, "Toate lucrurile sunt legale, dar nu toate sunt de folos." Vedeţi? Pavel putea să facă multe lucruri care poate că el ştia că Domnul l-a înţeles şi a avut încredere în el, dar aceasta nu-i era lui de folos să o facă. Astfel acela este felul că aceşti legalişti, încearcă să spună, "Patruzeci de zile înainte de Paşti noi întotdeuna pornim într-un post." Şi ei mănâncă tot atât de mult cum fac ei întotdeauna. Poate că ei zic, "Păi, mie nu-mi place fasole, aşa că eu voi renunţa la fasole pentru Postul Mare." Eu i-am auzit spunând asta. "Mie nu-mi place carne de porc, aşa că eu voi renunţa doar la carnea de porc, tu ştii." "Eu am să mă las de băutură pentru Postul Mare."

202 O femeie mi-a spus, a zis, "Tu ştii la ce am renunţat pentru Postul Mare în anul acesta, Frate Branham?"

Am zis, "Nu, la ce?"

203 A zis, "Bomboane." A zis, "Mie nu mi-a păsat prea mult de ele oricum."

204 Vedeţi? Ia te uită. Acum, ei numesc asta post. Vedeţi?—legalism. Ei zic, "Păi, eu trebuie . . . Tu ştii, eu—eu—eu şovăiesc la biserică mult timp, pentru că . . . Eu îţi spun, am ţinut şcoală Duminicală pentru un an întreg, deoarece învăţătorul meu a zis dacă—ei vor da o Biblie la acela care nu a lipsit o zi."

205 Acum, Frate, acela este un fel de-a merge. Eu mai degrabă m-aş duce doar să-mi cumpăr o Biblie. Înţelegeţi? Dacă tu nu mergi la biserică pentru că îl iubeşti pe Domnul, ai putea tot atât de bine să stai deoparte. Asta-i tot. Vedeţi? Deoarece . . . Tu mergi acolo pentru că iubeşti pe Dumnezeu. Mă gândesc la cântarea aceasta care o cântăm:

Binecuvântată fie legătura care leagă
Inimile noastre în iubire Creştină;
Părtăşia de gând asemănător
Este ca şi cea de sus.

Când noi ne despărţim,
Ne dă o durere lăuntrică;
Dar noi încă vom fi uniţi în inimă,
Şi sperăm să ne-ntâlnim din nou.

206 Vedeţi? Asta este. "Când noi ne despărţim, ne dă durere lăuntrică." Eu am văzut timpul, fraţilor (nu să ne condamnăm, ci doar să fac să ne trezim la ceva), am văzut timpul în această biserică, atunci când oamenii trebuiau să aştepte până miercuri seara să se întâlnească unul cu altul, ei plângeau după aceasta. Asta-i adevărat. Am văzut lucrători să intre aici şi să zică, "Cum faci tu aceasta?" Păi, oamenii aceia erau doar o singură inimă. Vedeţi?

207 Ei se întâlnesc la uşă şi zic . . . Acele surori se întâlneau una cu alta în spate acolo şi se îmbrăţişează una pe alta şi zic, "Soră, fii sigură să te rogi pentru mine acum, Scumpo. Eu te voi vedea din nou miercuri seara. Te vei ruga, nu-i aşa? Roagă-te pentru mine; eu mă voi ruga pentru tine." Şi făcând în felul acesta, şi lacrimi în ochii lor.

208 Văd fraţii dând mâna unul cu altul şi doar cu greu puteau să se despartă unul de altul în felul acesta. Aceea este părtăşie adevărată Creştină. Vedeţi? Vedeţi, doar aşteptând, rugându-se unul pentru altul. Da, domnule. Acela este felul cum noi ar trebui să fim. În regulă.

209 Acum, aceşti oameni care au făcut aceste declaraţii, ei nu erau oameni răi. Ei nu au vrut să fie răi; ei credeau că făceau un serviciu pentru Dumnezeu. Acei Farisei şi lucruri, ei nu erau contrabandişti şi beţivi; ei erau oameni religioşi. Ei nu erau răi; ei doar—ei doar nu au acceptat Cuvântul Adevărului. Ei nu au acceptat Duhul. De ce? Ei au ţinut la crezurile lor şi tradiţia conducătorilor lor—lor. Vedeţi? Aceasta a arătat că ei au iubit pe conducătorii lor.

210 Aici era marele Caiafa, marele preot; acolo erau restul din acei mari preoţi. Şi acei oameni merg înainte . . . Acum, voi luaţi ca şi Catolicii, ei . . . (Nu să arunc spre ei, acelaşi lucru în Protestanţi.) Voi luaţi un Catolic; el îşi iubeşte preotul. Şi un—şi eu să-i spun despre Cuvântul Domnului, şi el vede lucrările lui Dumnezeu. El va zice, "Dar a mea—mea biserică nu crede asta." Şi tu mergi vorbind şi ciupind, acum zici . . . O femeie mi-a spus zilele trecute, a zis, "Este un păcat ca eu să te ascult." Vedeţi? Ea nu a vrut să fie rea. Ea doar a preţuit aşa de mult biserica şi preotul ei încât dacă ea asculta la altceva . . . Ea era loială faţă de preotul acela.

211 Martorii lui Iehova sunt loiali la ceea ce ei cred; Baptiştii sunt loiali la ceea ce ei cred; Prezbiterienii sunt loiali la ceea ce ei cred, şi ei sunt tot atât de loiali faţă de păstorii lor . . . Nu putem noi să fim loiali la Cuvânt? Vedeţi? Acum, dacă acei . . .

212 Eu vreau să vă întreb ceva. Voi ziceţi, "Păi, Frate Branham, cum ştii tu că ei nu sunt?" Acum, dacă acei Farisei şi Saduchei şi conducători din ziua aceea s-ar fi îndepărtat de crezurile lor şi dogmele lor şi ascultau la ce a spus Cuvântul şi ce le spunea Isus (întocmai exact ce trebuia să facă Mesia), ei s-ar fi ţinut de

El. Vedeţi? Dar ei au preţuit aşa de mult conducătorii lor... Ei nu erau oameni răi. Ei nu furau, minţeau, înjurau, ceva de felul acela; ei nu ar fi făcut asta. Ei nu ar fi comis adulter. Păi, cu certitudine nu. Păi, ei ar fi fost martori la împroşcarea unuia care a făcut un astfel de lucru. Şi ei nu ar—ei nu ar fi făcut aceea. Ei erau oameni buni, dar singurul lucru care era, ei nu erau oameni duhovniceşti. Moral, ei erau bine, dar aceea nu este ceea ce contează. Şi ce le-a spus Isus? Chiar acei oameni loiali, El a zis, "Voi sunteţi de la tatăl vostru, diavolul." Vedeţi? Este Cuvântul ce contează.

213 Acum, mă voi grăbi doar aşa de repede cât este posibil. Acum, ei nu erau umpluţi de Duhul, dar ei erau loiali şi ţineau la crezul modern al conducătorilor lor. Înţelegeţi? În regulă. Slujba Lui scotea la iveală doctrina lor. Aceea era treaba. Acum, priviţi! Acum, doar luaţi-o...Acum, doar...(Fraţilor, eu—eu am să vă cer să mă iertaţi chiar acum pentru că sunt aşa de îndelungat. Eu sunt—eu...Poate voi nu vreţi ca eu să vin înapoi pentru o alta, dar priviţi, ascultaţi la aceasta. Vedeţi, eu vreau ca voi să fiţi siguri că pricepeţi aceasta.)

214 Acum, ei aveau crezurile lor, şi ei erau biserici mari şi popor mare şi oameni mari—oameni sfinţi, oameni buni, oameni amabili, oameni minunaţi, oameni onorabili, oameni de onoare, educaţi, deştepţi, religioşi—este asta adevărat? Acum, noi toţi ştim asta. Tot atât de buni cum ai putea tu să găseşti oriunde. Înţelegeţi? Dar când Isus a venit înainte, slujba Lui scotea la iveală doctrina lor, deoarece Dumnezeu dovedea prin slujba lui Isus Cristos că El era cu El.

215 Nu a citat Petru acelaşi lucru? El a zis, "Voi bărbaţi din Israel, să vă fie aceasta cunoscut şi ascultaţi de cuvintele mele." El a zis, "Isus din Nazaret, un om confirmat de Dumnezeu printre voi." Vedeţi? Vedeţi, dacă ei...

216 Cum a spus omul acesta orb, "Nu este acesta un lucru de mirare? Voi sunteţi conducătorii religioşi ai naţiunii, şi aici vine un om şi-mi deschide ochii prin puterea lui Dumnezeu, şi totuşi voi nu ştiţi nimic despre El." El a zis, "Acesta este un lucru de mirare." El avea ceva, nu-i aşa? Sigur că avea. În regulă. El a...Un Om care putea face aceasta, şi totuşi ei nu ştiau de unde era El! Acum, acela era un lucru de mirare.

217 Acum, priviţi la ziua de azi, fraţilor. Vedeţi, noi avem o... noi ştim că noi avem o mişcare a lui Dumnezeu. Noi ştim că El înfăptuieşte minuni; El vindecă pe bolnavi; El chiar înviază morţii; El scoate draci; El vorbeşte în limbi şi tălmăceşte limbi; El trimite înainte profeţii; ele se întâmplă; El ne arată vise, interpretări—perfect, în mod strict. Atunci nu este acesta un lucru ciudat ca mari conducători să zică că noi eram o grămadă de oameni nebuni când ei sunt conducătorii naţiunii, conducătorii bisericii? Acela este un lucru de mirare.

218 **Ce este aceasta? Aceasta încă este gelozie. Duhul şi Puterea şi Cuvântul lui Dumnezeu în aceste zile din urmă scoate la iveală dogmele şi crezurile lor (aceea-i tot ce este) prin care ei îi au pe oameni orbiţi.** Deci, tinerii mei fraţi, voi toţi care mergeţi aici afară, aceste biserici, ţineţi la Cuvântul lui Dumnezeu. Să nu vă mişcaţi. Dacă voi nu o puteţi face să se împlinească, nu staţi la nimeni altcineva în cale. Staţi acolo bătând la uşă, doar arătând drept spre acesta. Asta-i adevărat. Staţi chiar acolo. Nu începeţi fanatism, deoarece acesta vă v-a scoate la iveală. Dar dacă voi veţi sta devotaţi şi sfinţi şi cu acel Cuvânt, Dumnezeu vă va adeveri. Asta-i adevărat.

219 Slujba Lui scotea la iveală doctrinele şi dogmele lor, astfel ei au luat fiecare şansă pe care o puteau găsi să scape de El. Fiecare lucru pe care-l puteau găsi să scape de El, ei l-au făcut. Încercau să spună, "Păi, acum uite aici. Uite aici. . . *Cutare-şi-cutare* . . . Acest unul."

220 Acolo şedea El într-o zi în casa lui Simon, leprosul. Nici un cuvânt nu a spus că El l-a vindecat. (El era un lepros.) Nimic nu spune că El l-a vindecat. Asta-i adevărat.

221 El a trecut pe lângă bazinul din Bethezda şi acolo erau întinşi cam două mii de oameni, schilozi, orbi, şchiopi, uscaţi. Şi El a mers acolo la un om şi l-a vindecat şi a plecat. Zic, "Ei bine acum, dacă El era Mesia, El i-ar fi vindecat pe ei toţi. Dacă El a fost aşa de plin de îndurare aşa cum voi toţi spuneţi că El este, El ar fi avut milă de ei toţi." Fiecare lucru pe care ei îl puteau găsi să arunce o marcă neagră asupra Lui, ei au făcut-o. Fiecare lucru care-l puteau găsi, ei l-au aruncat asupra Lui.

222 În regulă. Ei au luat fiecare şansă pe care o puteau să scape—să scape de El. Au chestionat naşterea Lui. Naşterea Lui era cu semnul întrebării; ei au pus asta înaintea oamenilor. Ei nu puteau înţelege cum s-a născut El printr-o naştere virgină şi Iosif, tatăl lui (se presupunea a fi), un tâmplar; şi El s-a născut înainte ca Iosif şi Maria să fie căsătoriţi. Ei au aruncat asta înaintea poporului. Da, domnule. Înţelegeţi? Ce spun eu acum? Ei Îl însemnau în negru. Vedeţi?

223 "Priviţi la el! De unde a venit el? Priviţi la mama lui, nimic mai mult decât o prostituată de stradă, a avut acest copil. Şi după ce copilul a fost născut (ea era deja însărcinată)—copilul urma să se nască, apoi Iosif s-a căsătorit să ascundă aceasta şi apoi vine în jur cu vreun fel. . . Păi, este lucrarea diavolului, voi nu puteţi vedea? Este acel fel de naştere!" Ei au aruncat asta înaintea poporului—fără să citească în Biblie, Isaia 9:6, "O fecioară va zămisli." Vedeţi, ce era aceasta? Ei s-au îndepărtat de la Cuvânt. Asta este.

224 Ei aruncau imagini negre spre autoritatea Lui. "Domnilor, nu ştiţi că noi suntem ucenicii lui Moise? Nu ştiţi că noi suntem

slujitorii lui Cristos? Nu ştiţi că noi cercetăm Scripturile zilnic, şi noi nu avem un singur lucru? Ei zic că Mesia o să vină la templul Său. Nici o vorbă de la el să vină la un templu. Unde este el? De la ce şcoală a venit el? Întrebaţi pe oricare din fraţi (şi Metodişti şi Baptişti şi Prezbiterieni)—voi ştiţi, Farisei, Saduchei şi aşa mai departe. Ce carnet de părtăşie poartă el? Unde este autoritatea lui să predice măcar? El nu a fost ordinat; el nici măcar nu are un drept să predice."

225 El a zis, "Ordinarea Mea vine de la Dumnezeu. Lucrările Mele adeveresc ce sunt Eu. (Asta-i adevărat.) Eu nu trebuie să am hârtiile voastre."

226 Vedeţi ce vreau eu să spun? Ei au aruncat aceea. Învăţătura Lui—păi, ei L-au numit Beelzebub. Învăţătura Lui, ei nu o puteau înţelege.

227 "Păi, El este în dezacord cu toate tradiţiile părinţilor! El chiar este în dezacord cu Fariseii; el este în dezacord cu Saducheii; el este în dezacord cu întregul grup dintre ei. Acum, de unde îşi ia el învăţătura lui?"

În Biblie, desigur.

"Păi," voi ziceţi, "păi, cum ştiu eu că aceea este corect?"

Dumnezeu a susţinut-o!

Asta-i ce a spus omul orb: "Este un lucru ciudat dacă voi sunteţi aşa de corecţi şi El este aşa de greşit; totuşi El poate lua puterea lui Dumnezeu şi să-mi deschidă ochii, şi voi nici măcar nu aţi văzut încă să se facă aceasta! (Acela este un lucru ciudat. O vai! Îmi place să iau partea cu El, vouă nu? Sigur.) Voi ziceţi că voi sunteţi ucenicii lui Moise, şi voi sunteţi aşa de corecţi şi El este aşa de greşit; atunci lăsaţi-mă să vă văd că faceţi lucrurile care le face El." Amin!

228 Acolo este unde învăţătura Lui . . . Ei L-au denunţat—toate pretenţiile Lui. Ei zic, "El nu are . . . Pretenţiile lui de a fi Mesia sunt greşite. Cum poate el să fie un Mesia şi să nu vină la biserică? Cum poate fi acesta un Mesia? Şi aici suntem noi smântâna din Israel!" Dar smântâna s-a acrit. Vedeţi? Da, domnule, avea muşte în ea. Astfel ei—ei trebuiau să dea caimacul jos.

229 Deci el a zis, "Aici suntem noi, biserica, cei aleşi. Noi suntem—noi am ţinut tradiţia; noi am ţinut legile lui Moise; noi am făcut toate aceste lucruri şi jos în felul acesta. Şi aici acest om vine înainte şi denunţă pretenţiile noastre. Şi pe lângă aceea, sfântul nostru preot, sfântul nostru părinte, care a făcut *asta* şi care a făcut *aceea* şi toate aceste felurite lucruri, şi toţi dintre oamenii noştri mari—şi el îi numeşte de la diavolul şi apoi se numeşte pe sine Fiul lui Dumnezeu!"

230 O Doamne! Vedeţi, ei au încercat să arunce umbrele acelea asupra Numelui lui Isus şi asupra lui Isus să aducă aceasta

înaintea poporului. Mult mai mult ar putea să fie spus acolo, dar ia prea mult timp. Dar ce? Dar Cuvântul şi lucrările L-au adeverit. Amin!

231 O, către adevăraţii credincioşi, cei predestinaţi, care erau predestinaţi să-L vadă şi să cunoască slujba Lui, acolo era El. Nu contează dacă El nu şi-a deschis gura Lui despre ceva, ei ştiau că era El! Aleluia!

232 Acea micuţă prostituată a mers acolo afară la fântână în ziua aceea să ia o găleată de apă, şi un om de vârstă mijlocie şezând acolo a zis, "Adă-Mi să beau."

233 Ea a zis, "Păi, nu este obiceiul ca voi Iudeii să-i cereţi astfel unei femei din Samaria."

El a zis, "Dar dacă tu ştiai cu Cine vorbeai . . . "

234 "Acum," ea se gândeşte, "aici este un Iudeu care face pe deşteptul." Ea s-a întors şi a zis, "Ah, eu văd că tu eşti un Iudeu, şi dacă tu eşti un Iudeu, desigur, tu eşti religios. Şi voi ziceţi să ne închinăm la Ierusalim, dar părintele nostru, Iacob, a băut din fântâna aceasta şi şi-a adăpat vitele aici, şi apa este adâncă, şi tu nu ai nimic cu ce să scoţi; şi noi ne închinăm în muntele acesta . . . "

235 El a zis, "Doar opreşte un minut. Du-te i-aţi bărbatul şi vino aici."

Ea a zis, "Eu nici măcar nu am bărbat."

236 El a zis, "Tu ai spus adevărul." A zis, "Tu ai cinci—tu ai avut cinci, şi cel cu care tu trăieşti acum nu este al tău."

237 Acea micuţă prostituată—predestinată—eu o pot doar vedea că-şi aşează vasul acela jos, şi a zis, "Domnule, eu pricep că tu eşti un profet."

238 Vedeţi, vedeţi? Acea Sămânţă zăcea acolo. Singurul lucru de care Ea avea nevoie era Apa, iar Apa a căzut pe Ea.

239 Când a căzut asupra acelor Farisei, ei au zis, "Acesta este Beelzebub." Aceasta nu putea să producă nimic, acolo nu era nimic decât buruieni de la care să vină.

240 Dar când Sămânţa predestinată a lovit Apa aceea a Vieţii, ea a zis, "Domnule, tu trebuie să fii un profet. Eu ştiu căci când Mesia vine, El ne va spune aceste lucruri."

El a zis, "Eu sunt Acela care îţi vorbeşte."

241 Ea a lăsat vasul acela de apă şi înspre cetate—ea avea ceva de spus. Ea a zis, "Veniţi să vedeţi un Om Care mi-a spus lucrurile care le-am făcut. Nu este acesta tocmai Mesia?" Vedeţi? Ea a luat partea cu Isus. Asta-i adevărat.

242 Lucru ciudat, nu-i aşa? Toţi Fariseii şi Saducheii nu L-au cunoscut iar această prostituată L-a cunoscut. Vedeţi? **De ce?**

Acei care L-au crezut şi L-au iubit şi au văzut Semnele Lui, ei ştiau că acela era Semnul lui Mesia. Nu se putea trece pe lângă acesta; ei au ştiut aceasta.

243 Când bătrânul Natanael a păşit sus acolo, poate înaintea lui Filip, a zis, "Acum, eu nu ştiu despre aceasta, Filip. Eu am văzut o mulţime de lucruri ridicându-se în aceste ultime zile. Eu ştiu că acolo se petrec o mulţime de lucruri." Dar el a mers sus acolo înaintea lui şi a zis, "Eu voi merge să-L ascult şi să văd ce are El de spus."

244 A mers sus acolo şi Isus a zis, "Iată, un Israelit în care nu există viclenie."

El a zis, "Rabinule, când m-ai cunoscut tu pe mine?"

245 El a zis, "Înainte să te cheme Filip, când tu erai sub pom Eu te-am văzut."

246 Ce făcuse...Apa a lovit acea Sămânţă predestinată. Ce a făcut Ea, el a zis, "Rabinule, tu eşti Fiul lui Dumnezeu! Tu eşti Împăratul lui Israel!"

247 Ce era aceasta? Sămânţa zăcea acolo, gata. Dumnezeu a semănat-O în urmă acolo înainte de întemeierea lumii, ca Ea să producă Lumina chiar la timpul acela! Aleluia!

248 Aceea este poziţia mea chiar acolo, Frate. Acolo este unde eu cred, chiar acolo. Eu O predic şi Ea cade ici şi colo, şi ele merg încoace şi-n colo. Aceasta nu contează, pe undeva Ea urmează să lovească o Sămânţă. Şi când Ea a făcut-o, Ea va aduce afară Viaţa chiar în felul acesta, tot atât de sigur ca şi lumea. Da, domnule.

249 Ca băiatul acela orb...A zis, "Aceasta s-a făcut ca lucrările lui Dumnezeu să se poată manifesta." Înţelegeţi? El ştia ce urma să aibe loc. Sigur că El ştia.

250 În regulă. Acum, cei predestinaţi, când ei au văzut Semnele Lui scripturale, ştiau că Cuvântul a adeverit lucrările—sau lucrările au adeverit Cuvântul, căci Cuvântul era corect; ei erau predestinaţi să-L vadă, şi ei erau drept în linie să-L vadă, şi ei L-au avut.

251 Atunci ei au zis...după ce au văzut că nu puteau ajunge nicăieri, deoarece oamenii care sunt predestinaţi la Viaţă Eternă, ei urmau să-l afle, şi asta-i tot. "Toţi pe care mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine. Şi toţi acei care vin la Mine Eu le voi da Viaţă Eternă şi îl voi învia în ziua din urmă. Nu va fi nici unul din ei pierduţi." Amin! Eu mă ţin drept de aceea. Vedeţi? "Nu prin lucrări, nu prin fapte, nu prin putere, nu prin tărie— prin Duhul Meu," zice Dumnezeu. Nu ce am făcut eu, ce sunt eu, sau ce voi fi eu; ci ce El este, şi eu sunt în El. Şi orice este El, eu sunt parte din El! Amin! Eu sunt salvat deoarece eu sunt parte din El, şi El este—El este Dumnezeu; şi eu sunt parte din

El, fiind fiul Său. Asta-i adevărat. Deci nu este ce eu am făcut, ce eu voi face; este ce El a făcut. Aceea este încrederea mea, chiar acolo.

252 În regulă. Astfel ei au văzut că nu puteau ajunge nicăieri. (Eu voi sări peste câteva din aceste Scripturi aici.) Ei au văzut că nu puteau să ajungă niciunde cu El, astfel voi ştiţi următorul lucru ce trebuiau ei să-l facă, să încerce să-L scoată afară de pe câmp? Ei au mers şi au zis către fraţii Lui şi mama Lui, "Voi ştiţi, el este îngrozitor de obosit. Voi ar trebui să-l luaţi jos la o parte pentru o vreme." Acel grup de făţarnici. Ei doar nu au... Treaba ce era, ei doar nu vroiau să ia—lucrul care ei nu vroiau să-l facă, ei vroiau să scape de El. Nu era că ei se gândeau că El era aşa de obosit; le-ar fi plăcut ca El să Se ostenească de moarte. Dar de fiecare dată când El mergea afară, minunile începeau să curgă; Cuvântul lui Dumnezeu a mers înainte. Doamne, nu mi-ar fi plăcut mie să-L fi auzit stând sus acolo în ziua aceea pe coasta mării, când El l-a chemat pe Simon Petru şi a zis, "Urmează-Mă." Mi-ar fi plăcut să fi luat un bolovan şi să şed jos acolo, să-mi las plasele şi să las băţul meu de pescuit, Frate Crase, şi să şed jos acolo să mă rezem înapoi de bolovan şi să-L ascult cum predică, când El a urcat în corabia aceea. O Doamne, Doamne! Mi-ar fi plăcut să-L fi auzit când El a zis că, "Veniţi la Mine voi toţi care trudiţi şi sunteţi greu împovăraţi; Eu vă voi da odihnă." Amin! Mi-ar fi plăcut să-L fi auzit cum zice aceasta.

253 Ei au încercat să facă pe mama Lui şi pe ceilalţi să-L ia jos de pe câmp. Ei au zis, "Păi, voi ştiţi, el este—el este prea muncit. Eu cred că voi mai bine să-l luaţi jos de pe calea aceea." În orice fel în care ei puteau să scape de El! Aceea era tot ce vroiau ei. Da, domnule.

254 Din nou, cei mulţi care au mers cu El, doar să găsească un loc să-L prindă în capcană. Aţi ştiut voi asta? Oamenii au urmat drept înainte cu El doar să găsească un loc. Ei I-au dat, într-o zi, un ban şi au zis, "Rabinule (înainte să-I dea banul)—Rabinule, noi suntem Iudei. Noi ştim că tu eşti un mare om de la Dumnezeu. (O, acel făţarnic! Vedeţi, vedeţi?) Noi ştim că tu eşti un om mare de la Dumnezeu. Da, domnule, Rabinule! (Ei umblau drept înainte cu El.) O, bună dimineaţa, Frate. O, noi suntem aşa de fericiţi că tu eşti aici în această ţară. O, noi suntem aşa de bucuroşi să te vedem. Noi suntem într-adevăr pentru tine; din dinţi până-n unghii, Frate. Dacă tu o să ai o trezire, noi chiar am putea să cooperăm cu tine!" Vedeţi ce încercau ei să facă? Să pună o capcană pentru El. Vedeţi?

255 Ei au zis, "Acum, noi ştim că tu eşti un om mare de la Dumnezeu. Ţie nu ţi-e teamă de favoare de la nici un om; nu ţi-e teamă de nimic decât de Dumnezeu. Şi noi ştim că tu eşti îndrăzneţ. O, tu eşti neînfricat cu mesajul tău. Noi ştim că tu eşti un mare profet, căci nici un om nu ar putea face în felul

acela şi să fie neînfricat cu mesajul lui într-o zi ca aceasta, dacă el nu era un profet al lui Dumnezeu, şi ştie unde el stă. Deci noi ştim că tu nu te uiţi la faţa nici unui om. Rabinule tu eşti un om mare. Noi suntem Iudei; noi suntem chiar cu tine, Frate; noi sigur că suntem! Acum, Rabinule, este drept să-i plătim tribut Cezarului?"

256 O, grămada aceea de făţarnici! Vedeţi? Duhul Sfânt era cu El; El era Duhul Sfânt. El a zis, "Aveţi un ban?"

Zice, "O da, da." A zis, "Eu am un ban."

A zis, "Dă-Mi-l." A zis, "A cui inscripţie este pe acesta?"

A zis, "A Cezarului."

A zis, "Atunci daţi Cezarului ce este al Cezarului, lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu."

257 Au pus capcana pentru El; pretinzând a fi prietenii Lui. Se părea că nici unul nu-L putea înţelege. Ei călătoreau cu El puţină vreme, şi apoi se dezgustau de El şi plecau. Ei ziceau, "O bine, noi credeam, noi credeam cu siguranţă..." Chiar ucenicii au zis, "Noi credeam sigur că acesta era Acela care urma să—să..." Chiar şi Ioan a trimis afară şi L-a întrebat, "Eşti tu Acela sau să aşteptăm noi pe altul?" Vedeţi? O, ce viaţă trebuie să fi trăit El (vedeţi?), şi ştiind asta. Dar El avea un scop, un scop—să facă lucrarea lui Dumnezeu.

258 Mulţi au mers cu El doar să găsească un loc să-L prindă în cursă. Acum, eu sper că nu este un sacrilegiu dacă eu spun că **este la fel astăzi.** Mulţi vin înăuntru şi urmează adunările doar să găsească un loc, să vadă că te rogi pentru cineva.

259 Aici nu de mult, o anumită soră care merge la această biserică, a fost la o altă biserică, unde Dumnezeu făcea totul să se întâmple. Şi această soră a zis către celelalte surori, a zis, "Voi ştiţi, acel om care se poate ruga pentru bolnavi" a zis, "trebuie că are o—o viaţă foarte biruitoare." Şi a zis, "El trebuie doar să fie în stare, familia lui şi fiecare lucru, să fie vindecaţi la un cuvânt vorbit, uite *aşa*." [Fratele Branham îşi pocneşte degetele—Ed.] Şi cealaltă doamnă s-a întâmplat să fie de la Jeffersonville. (Şi eu sunt sigur că nimeni nu trebuie să ştie, decât ce a spus Isus, "Printre propriul tău popor..." Voi ştiţi, ţara ta. Asta-i adevărat. Acela este motivul că eu... Poate să fie că tocmai acum vin aproape; ar putea să fie o schimbare de timp, vedeţi voi.) Şi ea a zis o—ea a zis, "Tu ştii ce?" A zis, "Nici unul din copiii lui nu poate să tragă pe nas fără ca să-l ducă la un doctor." O sărmană, nesocotită, lucru amăgit în felul acesta. Vedeţi? Vedeţi, o femeie care doar vroia să facă confuzie. A zis, "Când copiii lui se îmbolnăvesc, el îi duce la un doctor."

260 Oricine care este simţitor va face acelaşi lucru. **Oamenii nu pot să înţeleagă că medicina este trimisă de Dumnezeu. Păi,**

fraţilor, dacă ea nu este, ea este de la diavolul. Ea sigur că este. Dumnezeu este unde medicina nu va ajunge. Cu certitudine. Medicina este de la Dumnezeu. "Păi," voi ziceţi, "Eu cunosc o mulţime de doctori care sunt . . ." O da, şi eu cunosc o mulţime de predicatori care sunt în acelaşi fel de asemeni! Nu este omul care o mânuieşte, este ceea ce este. Eu cunosc mulţi oameni care au mânuit Cuvântul lui Dumnezeu nu cred în vindecarea divină, nici măcar nu cred în Dumnezeu. Corect. Dar ei Îl mânuiesc întocmai la fel. Există mulţi oameni acolo afară cu medicină şi chirurgie şi lucruri care neagă pe Dumnezeu şi toate celelalte, dar există mulţi din aceia care-L cred de asemeni. Dacă ajută pe oameni, este de la Dumnezeu. Eu nu trebuie să—eu nu trebuie să iau maşina aceea şi să mân acasă în seara aceasta; eu pot să umblu dacă am vrut, dar Dumnezeu mi-a făcut o maşină, astfel eu îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru ea. **Toate lucrurile acestea vin de la Dumnezeu, dar folosiţi-le cu judecată; nu mergeţi nesăbuit cu ele.** Vedeţi?

261 Acelaşi lucru. Deci asta—asta este, vedeţi voi. Doar încearcă să găsească ceva la acest tânăr convertit să-i înnegrească numele—numele despre—despre lucrările lui Dumnezeu. Vedeţi, ei au vrut să-l înnegrească. "De fiecare dată când un copil se îmbolnăveşte, unul din copiii lui, el îi duce la un doctor." Sigur că îi duc. Şi dacă doctorul nu poate . . . Eu îi voi cere lui Dumnezeu să mă ajute înainte să merg acolo; atunci dacă doctorul nu poate face nimic privitor la aceasta, atunci eu îi duc sus puţin mai înalt. Asta-i adevărat. Da, domnule. O, întocmai la fel astăzi, ei încearcă să găsească o capcană pe undeva.

262 El i-a cunoscut, dar observaţi, El nu i-a mustrat. El a mers chiar cu ei. El face acelaşi lucru acum. El merge drept înainte cu ei, le arată mila Lui (asta-i adevărat) deşi ei fac întru totul împotriva Lui. De ce? Deoarece El îi iubeşte. Şi El a mers cu ei, dar ei erau întotdeauna gata să-L cheme într-un caz de urgenţă. Ei Îl vor atunci. Ei nu vor . . . Ei îşi vor bate joc de cineva care strigă. Ei îşi vor bate joc de cineva care predică vindecarea divină, zic că ei nu cred în aceasta. Ei doar încă nu au ajuns destul de bolnavi. I-am auzit pe mulţi.

263 O femeie murea, doar cum fugeam sus pe scări, când am predicat chiar aici, şi un om stând chiar acolo la uşă chemându-mă. Ea a mers pe acolo. Ea a locuit sus pe stradă aici şi avea o vacă acolo afară. Şi a zis, "Dacă vaca mea avea acel fel de religie pe care-o are Billy, eu aş omorâ vaca." În mai puţin de o oră de atunci ea a fost lovită şi luată la spital—o frumoasă tânără femeie. Şi m-am repezit acolo afară. Bărbatul ei era Catolic şi ei au trimis după mine. Ea murea, şi ea a mers . . . şi ochii ei au început să se umfle în afară; ea a zis, "Cheamă-l; cheamă-l; cheamă-l; cheamă-l, repede, repede."

264 Şi fratele ei a alergat sus şi a stat acolo la uşă şi a aşteptat şi a aşteptat, şi el a continuat să facă semn către mine. Locul era doar umplut plin de oameni, şi după o vreme cineva a venit în jur şi a pus o notiţă pe pupitru aici; ea a zis—a zis, "Cineva moare într-un spital." Şi eu cred că Fratele Grim Snelling . . . Am zis, "Ia-mi locul până mă duc." Şi el doar stătea sus să conducă cântările; el nici măcar nu era chemat şi să—să predice la timpul acela. El a venit sus să conducă cântările, şi am mers afară şi am urcat în maşină şi m-am repezit acolo afară, şi chiar cum am mers sus pe scări, ea şi-a tras ultima ei suflare. Şi desigur, intestinele şi rinichii şi fiecare lucru acţionează. Şi am alergat înăuntru acolo, şi ei deja i-au acoperit faţa, şi aburi veneau în sus pe acolo în felul acesta; şi sora aceea bătrână stând acolo, ea a zis, "Frate Branham, ea a strigat cu ultima ei suflare după tine." Încercând să o îndrepte, dar era prea târziu atunci. Voi vedeţi? Tu poţi păcătui o dată prea multe, voi ştiţi. Şi ea cumva avea . . . adânc în faţa ei . . .

265 Ea avea păr castaniu—o femeie foarte drăguţă. Şi ea—părul ei scurtat era tot ciufulit; ochi mari maro s-au împins în afară şi doar pe jumătate închişi. Şi pistruii pe faţa ei au ajuns în aşa fel, aşa încordare, încât ei doar stăteau în afară ca nişte coşuri mici peste toată faţa ei, şi gura ei era deschisă. Şi am păşit acolo şi am privit la ea, şi acolo stătea bărbatul ei acolo şi a zis, "Billy, iată ce a fost aceasta." A zis, "Eu sunt Catolic. Eu vreau ca tu să spui o rugăciune pentru ea, deoarece ea s-a dus la purgatoriu."

Şi am zis, "Ce?"

266 A zis, "Spune o rugăciune pentru ea." A zis, "Ea îi dusă la purgatoriu. Ea a trecut pe lângă biserica ta cam cu două ore în urmă şi a zis, că dacă vaca noastră ar primi vreodată felul tău de religie, ea ar omorâ vaca." Vedeţi? A zis, "Spune o rugăciune pentru ea."

267 Am zis, "Asta-i prea târziu; ea trebuia să-şi purifice sufletul aici, nu până când ajunge altundeva." Vedeţi? Asta-i adevărat. O, da. Dar noi întodeauna Îl vrem într-un timp de suferinţă. Oamenii, eu i-am auzit zicând, "Eu nu cred în Dumnezeu." Să se rănească el chiar rău o dată; vedeţi pe Primul pe care-l cheamă el.

268 Chiar ucenicii Lui, odată când ei erau într-o furtună, deşi când ei L-au văzut, lor le-a fost un pic teamă de El. Ei nu ştiau întocmai exact ce era aceasta. Ei au zis, "Acesta este un duh, şi el a strigat." Dar deşi toate speranţele de a fi salvaţi erau duse, deci ei L-au invitat înăuntru. Da, ei sunt întotdeauna . . . fie că voi sunteţi puţin suspecţi sau nu. Când toate speranţele sunt duse, vă place să-L invitaţi înăuntru. Da. Ei L-au luat înăuntru, deoarece ei aveau nevoie de El. Asta-i adevărat.

269 Voi ştiţi, eu adesea mă întrebam, uneori poate de aceea apar furtunile. V-aţi gândit vreodată la asta? El a şezut sus acolo şi i-a urmărit până când ei aveau nevoie de El, şi atunci El a venit pe scenă. Astfel noi putem vedea nevoia noastră de El acum. Noi vedem că furtuna vine, fraţilor. Să luăm partea cu El în seara aceasta, să luăm partea cu Cuvântul Său. Eu—eu încetez aici.

270 Să luăm partea cu El. Haideţi ca noi, voi şi cu mine, fraţilor, să ne unim cu El în seara aceasta. Furtuna vine. Şi nu aşteptaţi până când corăbioara este scufundată. Haideţi să-L luăm în mica noastră barcă acum. Voi aţi putea privi la o parte şi ziceţi, "Eu nu pot înţelege toate lucrurile acestea, Frate Branham."

271 Vedeţi dacă noi zicem ceva decât ceea ce este în Cuvânt. Vedeţi dacă există ceva acolo în afară de ce El a promis să facă. Aceasta ar putea să pară puţin fantomatic pentru voi uneori. Voi gândiţi, "O vai, eu nu pot înţelege asta." Dar acolo va fi o zi când această viaţă a voastră pleacă. Nu va arăta aşa de rău pentru voi atunci. Când tu ştii, tu însuţi, că trebuie să te întorci înapoi la Dumnezeul care te-a creat, tu vei vrea să-L iei înăuntru atunci. Să-L luăm înăuntru acum, înainte ca furtuna să devină mai rea decât cum este ea.

272 Eu Îl vreau la—în inima mea. Eu Îl vreau aşa de mult în viaţa mea până când întreaga mea fiinţă este saturată, încât mintea mea, gândurile mele, al meu totul ceea ce eu sunt, că este guvernat şi controlat de Cristos Isus. Eu vreau să fiu aşa de pierdut faţă—faţă de mine încât tot ce eu să ştiu şi să văd este Isus Cristos. Şi dacă . . . eu vreau să vin înaintea voastră a tuturor . . . Dacă Dumnezeu din Cer vă îngăduie să aveţi aceste lucruri despre care am vorbit, când eu vin printre voi, eu vreau să cunosc pe Cristos şi pe El răstignit. Eu—eu vreau să cunosc slava şi laudele scumpe ale lui Dumnezeu; să şed jos printre voi şi să aud pe un lucrător că se ridică şi dă laudă lui Dumnezeu pentru ce a văzut el făcut în biserica lui; şi un altul ce a văzut el că s-a făcut în biserica lui; şi un altul ce el a văzut că s-a făcut în biserica lui. Aceea este exact ceea ce ei au făcut.

273 Şi când ei au venit împreună şi s-au întâlnit în părtăşie în Fapte 4, lor li s-a declarat ce a făcut Dumnezeu pe *aici*, şi ce a făcut Dumnezeu pe *aici*. Şi Petru şi Ioan au fost bătuţi şi—şi—şi făcuţi să promită că dacă ei ar—ce le-ar face lor dacă ei mai predicau în Numele lui Isus. Şi ei s-au adunat cu poporul lor, şi toţi s-au rugat cu un acord, şi s-au rugat în voia lui Dumnezeu, şi au citat Scriptura, "De ce s-au înfuriat Neamurile şi oamenii îşi imaginează un lucru zadarnic." Şi când s-au rugat, Duhul Sfânt a zguduit locul unde erau ei adunaţi împreună. Acela este felul de adunare de care avem nevoie. Asta-i ce trebuie noi să avem, fraţilor.

274 Să fim fortificaţi prin Cuvântul lui Dumnezeu, prin Duhul lui Dumnezeu, prin Puterea lui Dumnezeu, şi Lumina noastră aşa să strălucească acum, încât noi să fim ca Ştefan.

275 El a stat acolo, un om singur înaintea acelui consiliu al Sanhedrinului de o jumătate de milion de oameni poate stând acolo, fiecare din ei îndreptându-şi degetul de acuzaţie în faţa Lui. Când acel omuleţ a păşit acolo afară, au zis că el a strălucit ca un înger. Eu nu vreau să spun că poate o Lumină pe faţa lui în felul acesta; un înger nu trebuie să aibe o Lumină pe el. Dar un înger este un om—un înger este un mesager, şi un mesager care ştie despre ce vorbeşte. A păşit acolo afară şi a zis, "Bărbaţi şi fraţi şi părinţi, părinţii noştri în Mesopotamia . . ."—cum au fost ei aduşi afară . . . şi Abraham şi aşa mai departe, şi înainte la *cutare-şi-cutare*. Atunci el a ajuns jos la punctul de stricăciune şi a zis, "O, voi cu gâtul înţepenit, netăiaţi împrejur în inimă şi urechi, de ce vă împotriviţi întotdeauna Duhului Sfânt? Cum au făcut părinţii voştri, aşa faceţi voi." El ştia exact la ce stătea. Acela este motivul că el strălucea. El nu s-a temut nici un pic; el a ştiut în Cine a crezut.

276 Chiar când moartea a bătut la uşa inimii lui Sf. Pavel şi a zis, "Eu ştiu în Cine am crezut, şi eu sunt convins că El este în stare să păstreze ceea ce I-am predat către acea zi." Amin!

277 Domnul să vă binecuvânteze, fraţilor. Îmi pare rău că v-am ţinut aici până la ora 11: 00 fără douăzeci şi cinci de minute. Eu ştiu că aceasta este neobişnuit pentru voi. Îmi pare rău să o fac, dar voi aţi fost foarte plăcuţi în seara aceasta; nici unul din voi nu a plecat. Aţi şezut şi v-aţi dat atenţia neîmpărţită; şi eu nădăjduiesc şi sper că în micuţa mea, vorbire, frântă emoţionată, că Dumnezeu, Duhul Sfânt, a turnat pe undeva puţină Sămânţă în inima voastră, ca puterea lui Dumnezeu să o atingă şi să O aducă la Viaţă, întocmai ca femeia la fântână, şi alţii care sunt predestinaţi la Viaţă Eternă. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

278 Frate Neville, urmează ca tu să eliberezi, sau ceea ce vrei să . . . ? Cum faci . . . Doar o . . . Voi Îl iubiţi? [Adunarea răspunde, "Amin"—Ed.] Îl veţi sluji? [Adunarea răspunde, "Amin"— Ed.] Îl veţi crede? [Adunarea răspunde, "Amin"—Ed.] Amin!

Voi Îl iubiţi? Amin.
Îl veţi sluji? Amin.
Îl veţi crede? Amin, Amin, Amin.

Noi vrem s-o cântăm. Amin.
Amin, Amin, Amin, Amin.
Biblia este adevărată. Amin.
Eu O cred. Amin.
Ea este Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, Amin, Amin.

Să ne ridicăm.

Amin, Amin, Amin, Amin, Amin.
Doamne, noi Te iubim.
Amin, Amin, Amin, Amin, Amin.
Noi credem că Tu vii. Amin.
Noi suntem gata să Te-ntâlnim. Amin.
Vino, Doamne Isuse. Amin, Amin, Amin.

Ne rugăm Dumnezeule să ne laşi să fim cât putem de bine în toate timpurile să Il slujim.
Amin, Amin, Amin, Amin, Amin.
Eu nădăjduiesc că El vă v-a binecuvânta, şi vă v-a păstra, şi vă v-a ţine, şi va veghea între noi şi vă v-a înflăcăra în Împărăţia Lui să faceţi lucrări măreţe, şi să mă ajute pe câmp până ne-ntâlnim din nou.
Amin, Amin, Amin, Amin, Amin.
Eu mă voi ruga pentru voi; vă veţi ruga voi pentru mine?
Amin, Amin, Amin, Amin, Amin.

279 Tatăl nostru, ne-am adunat în seara aceasta în Numele nobilului Domn Isus, acel Nume preaiubit şi drag pe care noi toţi îl iubim şi adorăm. Mă gândesc cum grupuri de oameni în jos de-a lungul anilor (pentru treizeci de ani sau mai mult noi ne-am adunat în această mică clădire veche), cum şedeam noi în jurul unei sobe cu picioarele noastre aproape îngheţate, şi şedeam acolo cu picioarele pe sobă şi vorbeam despre Domnul Isus. Eu mă gândesc la ceva picioare preţioase care odată au călcat pe pământ, care a stat cu picioarele acelea sus către acolo. Mă gândesc despre bătrânul Frate Seward, Fratele Sparks, Fratele George DeArk, multe alte suflete preţioase care au stat odată cu picioarele lor către soba aceea, s-au dus înainte să întâlnească pe Domnul lor în seara aceasta, odihnindu-se acolo în mormânt, aşteptând după acea măreaţă somare pentru înălţime. Ei s-au luptat o luptă; ei au ţinut credinţa; ei şi-au sfârşit cursul; şi acum ei aşteaptă după coroana neprihănirii pe care Domnul, Judecătorul Neprihănit, le-o v-a da în ziua aceea.

280 Dumnezeule Tată, noi ne-am rugat când am dedicat această bisericuţă la colţ şi am zis, "Doamne Isuse, las-o să stea şi oamenii să fie în ea când Tu rupi cerurile să vii în acea plecare secretă, rapidă a Bisericii." Dumnezeule, mă rog ca sufletele care vin la acest altar, suflete care Te-au servit, Sămânţa Evangheliei care a fost semănată înainte şi înapoi, şi înainte şi înapoi, şi înainte şi înapoi pe aici pentru treizeci de ani, că noi credem că mulţi din acei oameni preţioşi vor fi acolo în ziua aceea, din cauza acestor eforturi slabe pe care noi le-am depus să aducem Cuvântul la acea Viaţă predestinată. Noi Îţi mulţumim pentru aceasta şi nădăjduim, Dumnezeule, în seara

aceasta ca nici unul prezent acum să nu cumva să nu fie prezent în ziua aceea, acoperit prin Sânge, ancorat în Isus. Admite aceasta, Tată. Noi ne încredem în El.

281 Acum, noi urmează să ne întâlnim aici din nou duminică dimineaţa, mulţi dintre noi. Şi ne rugăm, Dumnezeule, ca Tu să ne întâlneşti şi să frângi Pâinea Vieţii pentru noi. Dumnezeule, noi o să ne amintim de Fratele Ruddle şi locul lui sus acolo, unde acei care călătoresc cu el. . . Fii cu băiatul acela preţios, Doamne, mă rog aşa cum eu îl văd crescând, văd pe aceşti flăcăi tineri. Eu simt parcă ei sunt Timoteii mei. Mă rog, Tată, ca Tu să binecuvântezi pe Fratele Ruddle în slujba lui. Binecuvântează pe Fratele "Junie" Jackson. O Dumnezeule, ne rugăm ca binecuvântările Tale să fie asupra lui şi asupra Fratelui nostru Crase, asupra Fratelui Snelling, peste acest alt frate acolo care-şi ia locul, şi Fratele Beeler, şi Fratele—toţi acei fraţi de aici, Doamne, şi Fratele Neville, şi fiecare din noi, Doamne. Noi doar ne rugăm ca binecuvântările Tale să zâmbească asupra noastră, ca harul Tău să fie tot ce avem noi nevoie, Doamne, să mergem înainte. Şi fie ca noi niciodată să nu uităm micuţul comentariu din seara aceasta: deşi acea micuţă femeie stând acolo, neştiind care va fi sfârşitul; dar Isus a avut nevoie de atenţie, şi ea i-a dat-o Lui. Da, spălându-I picioarele, ceva neglijat care chiar acei care au pretins să fie slujitorii Lui au omis să o facă, şi ei au încercat să-şi bată joc de El; dar ea I-a făcut un serviciu, neaşteptând o răsplată; şi acolo nu putea să fie dată una mai mare.

282 Dumnezeule, fie ca noi să facem la fel, doar să presăm drept înainte şi să facem serviciul lui Dumnezeu. Şi tot ce noi tânjim să facem, Doamne, să auzim aceasta în ziua aceea, "A fost bine făcut, slujitorul Meu bun şi credincios. Intră în bucuriile Domnului care au fost pregătite pentru tine de la întemeierea lumii." Dumnezeule, admite-ne să facem asta şi să ţinem părtăşia unul cu altul; şi fie ca Duhul Sfânt să fie cu noi, şi să ne călăuzească, şi să ne îndrume în tot ce facem, şi să ne dea viaţă lungă, poate dacă este posibil, să vedem venirea Domnului Isus. Noi o cerem în Numele Lui. Amin.

Binecuvântată să fie legătura care leagă
Inimile noastre în iubire Creştină;
Părtăşia de gândire asemănătoare
Este ca cea de sus.

Când noi ne despărţim,
Acum ne dă durere lăuntrică;
Dar noi încă vom fi uniţi în inimă,
Şi sperăm să ne-ntâlnim din nou.

283 Biblia a spus că ei au cântat un imn şi au mers afară. Dumnezeu să vă binecuvânteze acum până când eu vă văd din nou duminică dimineaţa cu voia Domnului. La revedere, la revedere.

Conduită, Ordine şi Doctrină A Bisericii, Volumul Doi
(*Conduct, Order And Doctrine Of The Church,* Volume Two)

Aceste Mesaje prin Fratele William Marrion Branham, date la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., au fost luate de pe benzi magnetice înregistrate şi tipărite aici neprescurtat şi distribuite de Voice of God Recordings.

Publicată în Engleză în 1974. Retipărită în Engleză în 1991.
Tipărită în Româneşte în 1997.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunţ pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afişată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informaţii sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactaţi:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org